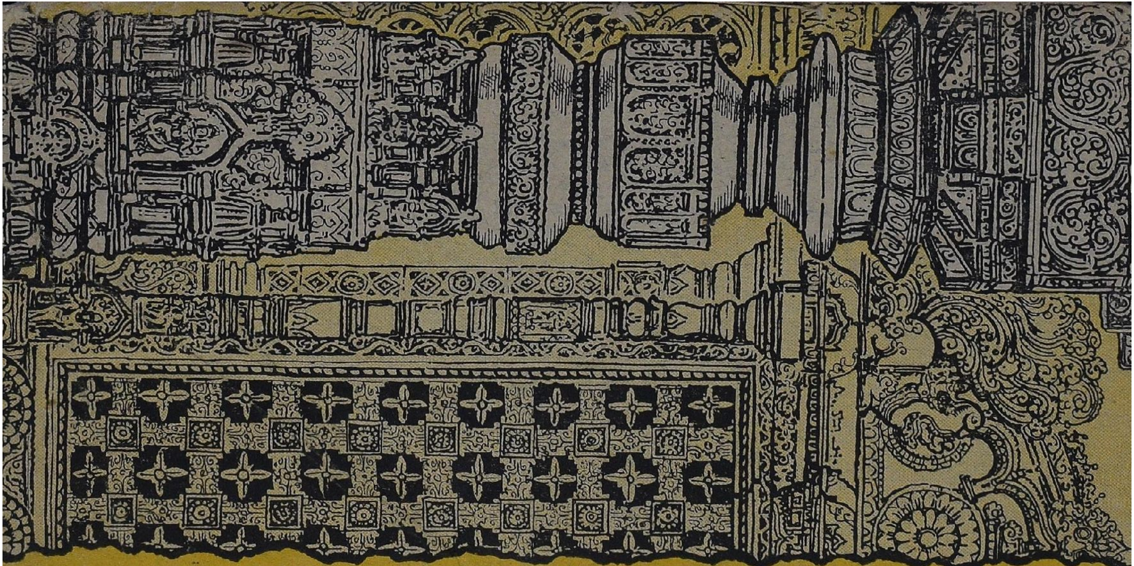

சந்தி குறியீட்டு விளக்கம்

சந்தி குறியீட்டு விளக்கம்

பதிப்பாசிரியக் குழுவினரால்
வெளியிடப்பெற்றது

வெளியிடுவோர்

எஸ். ராஜம்

5, தம்புச் செட்டித் தெரு
சென்னை-1

நூன்முகம்

சந்தி முறை தமிழ்மொழியின ஒரு தனி இயல்பு இது ஓசை அமைதியின அடிப்படையில் அமைநதாலும், பொருளேயும் நிலேககள மாகக் கொணடது, பொருளுககாகவும சநதி மாறுதலகள் நேருகினறன

எனினும, திரிபு சநதிகள எளிதில விளளமுடியாத புதிா போல, கறறவாகளேயே திகைக்கச் செயபவை. இதனுல, நாளடைவில சந்திகளே நெகிழத்து எழுதுதலேப் புலவா பெருமக்கள் மேற்கொண்டு வந்துளளனர். இததகையோரின வழிமுறையைப் பினபறறியே பாடலகளேச சநதி பிரிததலில் ஒரு நியதியை மேறகொணடுளளோம. இவை எலலாம மாறுதல செயயககூடாதவை அலல, இவை மேலும் நெகிழந்து சென்ருலும் ஆசசரியபபடுவதற்கு இலலே காலப்போககு அவ்வாறு உளளது. நிறுததற் குறியீடுகள நமககுப் புதியவை இநத இரணடு துறைகளிலும் தமிழ இலககியச செலவப பதிப்புககளில் (மாரே அணடு கம்பெனி) மேற்கொணட முறைகளே இந நூலில தநதுள்ளோம்.

இவறறில மேலும் மாறுதல்களோ, சேர்வுகளோ, திருததங்களோ, அவசியம் என அறிஞர்கள் கருதுவாராயின, அவறறைப பதிப்பாசிரியர் குழுவினருக்குத் தெரிவிக்க வேணடுகிருேம. அறிஞாகள் தரும் கருத்துக் கள் நனறியுடன் ஏற்றுக குழுவினரால் கொளளத் தக்கனவேல, பிற் பதிப்புககளில மேறகொளளப பெறும.

சந்தி பிரிப்பு

சமீப காலம வரை நம தமிழ இலககியஙகள் எல்லாமே செய்யுள வடிவிலதான மிகுதியும அமைககபபடடு வநதன. கலவி அறிவும படிககும பழககமும மிகுநதுவரும இககாலததில கூட இந நூலகள் மககளிடையே போதிய அளவு பரவவிலலை ஏனெனருல, இநத இலக்கியச் செலவங்களின பொருளை உணர்நது பயனடையவும, இவறறின் அழகை அனுபவிககவும எலலாருககும எளிதில 'இயலுவதிலலை. அதறகு இலககணப் பயிற்சி மிகுதியும வேணடும ஒரளவு தமிழ பயினறவா களாலும, தகக உதவி இருந்தால அனறி, இநத இலககியஙகளின நயததை நுகர முடிவதில்லை. விரைவையும எளிமையையும நாடும் இககாலததில படிபபோா மூலததின பொருளைப் பிறர் உதவியினறித் தாமே உணரவும, அதன நயததை அனுபவிககவும ஏறற வகையில் நூலகளைப பதிபபிககும் அவசியம நேர்நதுளளது

இககாலதது அசசு நூலகளில் செயயுட்கள அடி முதலிய வரையறை களுடன் பதிப்பிககப் பெறுவதைப் பாாக்கிருேம. அசசிட்டுளள முறை யிலிருநதே ஒரு செயயுள் இனன பாடல வகையைச சாாநதது எனறு எளிதாகக் கணடுணர முடிகிறது. ஆனுல, தமிழ நூலகள முதலில அசசிடப்பட்டபோது இவவாறு அமைநதிருக்கவில்லை அடிவரையறை யினறி ஒரே சஙகிலிததொடராக ஏடுகளில எழுதபபட்டிருபபதுபோலவே அசசிலும் முதலில வெளியிடடார்கள பினனர், எதுகை நோககி அடிகளை உணாநதுகொளவதறகு உதவியாகச சிலா உடுககுறி இட்டும, சிலா சிறுகோடு இட்டும பதிப்பிததாாகள. இதன பினனர், அடிகளை ஒனறன கீழ ஒனருக அமைத்துப பதிப்பிததாாகள். பினனா, இவ் அடிகளும நீணட சொற்கோவைகளாய இருநதமையால, அடிகளின் தொடககத்தில மடடும சநதி பிரித்தலை மேறகொண்டனா இதனுல மோனை எழுததுககளின் வடிவம் புலனுயிறறு. மேலும், செயயுளின

இயலபை உணாநது எளிதில படிககத துணைபுரிய, சீாகளாகப பிரிதது இடைவெளி விடடுப பதிபபிக்கலாயினா இததகைய சீா பிரிததலினுல செயயுளின ஓசையினபம உணாதறகு எளிதாயிறறு செயயுளிலுளள பிழைகளை உணாந்து திருத்தமாகப படிததறகும சீா முறை பயனுயிறறு. ஆனுல், சீர்ப பிரிவினையினுல சில சொல வடிவஙகள பிளவுபடடன. சநதி இணைபபினுலும, செயயுள அமைபபு, ஓசை இனபம, பொருள நோககம, எதுகை மோனை போனற தொடை விகறபஙகள முதலிய வறருலும, சொறகளின வடிவஙகளில மாறுதலகள ஏறபடடுளளன ன, ல, ண, ள, ஆகியவை சநதியில ஒரே வகையான மாறுதலகளைப பெறுவதால சொற்களின உணமையான வடிவு எது எனறு துணிதல எளிதனறு இததகைய மாறுபாடுகளினுல, செயயுடகளைச சரிவரப படிபபதிலும, பதஙகளின உணமை வடிவததைத தெரிநது பொருள கொளவதிலும, பல இடாபபாடுகள உளளன.

சநதி முதலியவற்ருல் சொற்களின உணமை வடிவம் தெரியாமல் போகவே, பாடலகளிலுளள சொறகளைத தனித தனியே உணரப பதவுரையை நாடவேணடியிருநதது பதவுரையால மடடுமே பாடலின உட்பொருளைத தெளிவுபடுததஇயலாது. அதனபொருடடு விளக்க உரைகளும கருததுரைகளும தோனறின. சில சொறகளின திரிபுநிலை முதலியன பறறி இலக்கணக குறிபபுககளும எழுதுதல இனறியமையாத தாயிற்று இஙஙனம வரவர உரைபபகுதிகள மிகுநது செலலவே, நூலின அளவும விலையும அதிகமாகி, படிபபோரைத் தடுமாறச செயதன. மேலும, படிபபோா நூல நயத்தைத தாமே உணாந்து அனுபவிபபதற் கும இவறருல ஓரளவு இடையூறு உணடாயிறறு இது கருதியே பணடை உரையாசிரியாகள தமது உரையை அருமபத உரையாகவும் பொழிபபுரையாகவும அமைததனா எனறு தோனறுகிறது

ஆகவே இலககிய மூலததை எலலாரும எளிதில பெறறுப படித்துப பயனடையத தக்கபடி பாடலகளில சநதிகளை நீககி, சொல வடிவம புலபபட அசசிடுதல அவசியமாகிறது உரை வகுககும முறையில முதறபடியாக உரைகாராகள எடுததுக காடடுவது கணணழிததல. கணணழிததலாவது பதம பதமாகப பிரிததுப பொருள உரைததலாகும எனவே, பதஙகளின வடிவஙகள விளஙகுமாறு கணணழிததுப பதிப பிததல ஒனறே ஏனைய நயஙகளைப பாடல்களில கணடுகொளளுதறகுத் துணைபுரிவதாகும செயயுடகளைக கற்போரும பொருள விளஙகும வகையில பதம் பிரிததே முதறகண பயிலுகினறனர். இததகைய முறையில பதிபபிககப்பெறற செயயுடகளை ஓரிரு முறை படிததாலே அநேகமாகப் பாடலின கருதது விளங்கிவிடும்

தேவாரத திருபபாடடுக்களும திவயப் பிரபநதப பாசுரஙகளும் பணடு பணணேடு பாடபபெறறு வந்தன. முன நாளில பாடிவநத

பணணுப பெயாகளும சுவடிகளின வாயிலாகத் தெரியவருகினறன. ஆயினும, பிறகாலததில அம் முறை வழக்கொழிநது போயிற்று. கர்நாடக சஙகீத இராகஙகளிலேயே இபபொழுது பாடிவருகின்றனர். தேவாரப் பாடலகளை இககாலததில ஓதிவருகினற முறை கீழவேளூாச் சொக்கலிஙக தேசிகா கறபிததுவநத வழியைப் பின்பற்றியதாகும. தேசிகா ஸ்ரீ முததுசாமி தீக்ஷிதா கீரததனஙகளைப பினபறறி ஒருவகையான ஓதும் முறையைப பலருககும கறபித்துவநதனா இச செயதி மகா மகோபாத்தியாய டாகடா உ வே சாமிநாதையா எழுதிய ஸ்ரீ முததுசாமி தீக்ஷிதா வரலாறறிலிருநது விளஙகுகிறது டாகடா ஐயர் அவாகள் கூறுவதாவது.

> 'தேவாரப பணகள ரகதி ராகத்தில அமைந்துளளன ஆதலால் அநத ராக பாவஙகளை அறிவதறகுத தீக்ஷிதருடைய (ஸ்ரீ முததுசாமி தீக்ஷிதா) கீரததனஙகளைக கீழவேளூா வாசியான சொககலிஙக தேசிகா எனபவா கறறனர் பிறகு ராக பாவஙகள் புலபபடும்படி தேவாரங களைப பாடிப பல பாடசாலைகள அமைத்துக கற்பிததுவநதனர். தேவாரகோஷ்டிகள இபபொழுது பாடிவரும சமபிரதாயஙகள எலலாம அவா கறபிததனவே.' (நலலுரைக கோவை II, பக 121)

இவறறால பணமுறையில பாடும பரமபரை பல ஆணடுகளுக்கு முன்பே அறறுபபோயவிட்டமை புலனும.

தேவாரம, திவ்யப பிரபநதம முதலிய இயல இசைப் பாடலகளைப பாடுவாாககுச சநதி பிரிததல தடையாம எனக் கருதுவாரும உணடு. இஙஙனம பாடுவாாககுச சீாபிரிததல கூடப பெருந தடையே ஏனெனில, ஒரு பாடலைப பலவேறு பணணிலும (இராகம) பாடுகினறனா. அதறகுத தகுந்தவாறு பதஙகளைச சோததும, பிரிததும, பொருளுககு இயைபு இலலாத முறையில சொறகளைத் துணடிததும, மறறும பல வேறு வகையில சிதைவு செயதும பாடிவருகினறனா ஆனல, இயல பாகப படிபபவாகளோ சொறகள விளஙகப பிரிததே பாடலகளைப படிக்கினறனா

நாலாயிரத் திவயப் பிரபந்தததைச சந்தை சொல்லும பழககம இபபொழுதும இருநது வருகிறது சநதை சொலவோர் பொருள மனததில பதியும முறையில இரணடு மூனறு சொறகளாகச சோததுக் கூறிவருகினறனா அவர்கள பதஙகளைப பிரிததே ஓதுகினறனா. எனவே, பாடலகளை இசையுடன பாடும முறைககும, இசையினறி ஓதும முறைககும வேறுபாடுளளமை தெரியலாம பொருள உணாசசியோடு இலககிய நயம உணாநது கறபதற்குச சநதி பிரிததல மிக அவசியம எனபது இதனுலும விளஙகும.

சந்தி பிரிப்பதிலுள்ள ஒரு குறைபாடு செய்யுளின் ஓசை இன்பம் சில இடங்களில் தடைப்படுவதே. பொருளைப் புரிந்துகொண்ட பிறகு, செய்யுட்களை மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும்போது, சந்தி தானே இணைந்து இயல்பான ஓசையின்பம் பெரும்பாலும் அமைந்துவிடும்.

ஆனால், உரைநடை நூல்களில் இந்த அளவில் சந்தி பிரித்தல் வேண்டுவதில்லை. உரைநடை பெரும்பாலும், ஒருவரோடொருவர் ஒன்றைக் குறித்து அளவளாவிப் பேசுகின்ற போக்கிலே, காரண காரியத் தொடர்புபட அமைவது ஆனால், பேசுகின்ற போது மிகுதியாய்ப் பயிலும் சிதைவு வடிவங்களை உரைநடையில் கைவிட்டு, சொற்களை முழு உருவத்தில் அமைப்பது இயல்பு. செய்யுளிற் போலத் தொகுத்தல் விரித்தல் முதலிய விகாரங்களை இதில் மேற்கொள்வதில்லை அன்றியும், வாக்கியத் தொடர்களில் எழுவாய் பயனிலை ஆகியவை செய்யுளிற் போல மாறி அமைவதும் இல்லை. இதில் ஒரு வகையான கட்டுக்கோப்பு உண்டு பேசும் போது சொற்கோவையாய உச்சரிப்பது போலவே உரைநடையிலும் அமைதல் இயல்பே. ஆயினும், சிற்சில இடங்களில் சந்தி பிரித்தல் பொருள் மயக்கத்தை அகற்ற உதவும். அதோடு நிறுத்தற் குறியீடுகள் உரை நடைக்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

ஒவ்வொருவரும் இலக்கண விதிகளைப் பயின்று அவற்றின்படி சந்தி பிரித்துக்கொள்வது என்பது எளிதன்று, இக்காலத்தில் இயலாது என்று கூடச் சொல்லலாம் சந்தி முறைகளிலும் காலத்துக்குக் காலம் பல மாறுதல்கள் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. இக்காலத்துக்கு ஒத்த வகையில் சந்தி பிரித்தலை ஒரு வரையறைப்படுத்தி இங்கே கொடுத்திருக்கிறோம்.

சந்தி பிரித்தலில் சில நியதிகள்

1. ஏ, ஓ, உம், முதலிய இடைச் சொற்கள, ஐ, கு, இல் முதலிய உருபிடைச் சொறகள் முதலியன தனிதது நிற்கும ஆற்றல இல்லாதவை. எனவே இவற்றைப் பிரிததல இலலே. உடைய, அகம, உழை, உள், எனபனவாக வரும் சொலலுருபுகள் சொல்-நிலேபபட்டனவாயிருப்பினும், உருபுகள் பெயரைச் சாாநதுவருதலே மரபு ஆதலால், உருபிடைச் சொற்களைப் போன்றே இவைகளும கருதப்பெறும்

சொல்லுருபுகளாக அமைநத சொற்கள பெயர் வினைகளாகப் பொருள் தருமபோது சந்தி பிரித்துத் தனிச் சொற்களாகக் காட்டப பெறும

(உ-ம) விடர் அகம புலம்ப, அவன உழை இருநத

2. மெய்யும் உயிரும் ஒன்றி வரும் இயல்பு சந்தி, குறறுகரத்துடன உயிர் வந்து இயையும இயலபு சநதி—ஆகியவற்றைப் பிரிததலில மயக்கம் நேர இடமில்லே. எனவே, இவற்றை எங்கும பிரிக்கலாம்.

3. உயிா முன் உயிர் முதல மொழி வந்து சேரும்போது உடம்படு மெய் பெற்று வரும் சந்திகளில உடமபடுமெய் பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்படலாம.

4. உயிரீற்றின் முன வந்து இயையும் மெயம்முதல மொழியும், மெய்யீறறின முன வரும் மெய்மமுதல மொழியும், குற்றுகர ஈற்றுச் சொற்களின முன் வரும் மெய்மமுதல் மொழியும, இயையும சநதித் தொடாகளே தனிப்படக கவனித்தறகு உரியவை. இவற்றில் சநதியால நேரும் விகாரர வடிவஙகளைப் பிரிககுமிடத்துப பொருளின் தெளிவுககாகச் சிற்சில நியமஙகளை மேறகொளளவேணடும.

(1) இவறறுள திரிபு சநதிகள தனித்து நோக்கத தக்கவை. லகர ளகரம, ணகர ணகரம, ஆகியவை திரிபு சநதியில றகர டகரங்களாக வரும் இடததில வேற்றுமைப பொருளின் தெளிவுக்காகச் சில தொடர்களில் சநதி பிரியாது இருததல நனறு பெரும்பாலும இரணடாம வேறறுமைத தொகை வரும் இடங்களும், ஏழாம வேற்றுமைத் தொடா முதலியன வரும் இடங்களும் இவ் விதியைப் பெறும. சந்தி பிரியாமல இருந்தபோதிலும், வருமொழி இடைவெளி விட்டுப் பிரித்துக் காட்டப்படும.

(உ-ம்) காமற கடநத வாமன்
கருங கோற குறிஞ்சிப் பூ
அழற கொடியோன
கட் புலன்
முதற் பதிப்பு

(2) இருமொழியும திரியும இடத்தில் இணைகோட்டைப் பயன் படுத்தலாம்.

(உ-ம்) நின-தொழுதேறகும
நனனன-தேய்ததது
எள-துணை

5. இரட்டித்து வரும் சந்திகள்:

(1) சுட்டு விஞககளின முன் உயிர் வந்து வகரம் தோன்றி இரட்டிக்குமிடத்து, வருமொழியை மட்டும பிரித்தல் : வருமொழியில் மெய் வந்து இரடடிககுமிடததது, வருமொழி விளஙகும் வகையில் இடை வெளி விட்டுக காட்டுதல்.

(உ-ம) அவவிடம் - அவ் இடம அத்தினம் - அத தினம்
இவ்வாணை - இவ ஆணை இம்மொழி - இம மொழி
எவ்வுலகம் - எவ உலகம் எக்காலம் - எக் காலம்

(2) தனிக் குறில் முன் ஒற்று அடுத்து வரும் பதங்களில உயிர் முதலாக வரும் தொடாகளும இம முறையில் அமையும.

(உ-ம்) கணணிலை - கண இலை
எணணரிது - எண் அரிது
களளுண்டான் - கள் உணடான்
மின்னுற்றல - மின் ஆற்றல்
நலலடி - நல அடி

6. சிறு, நெடு, முதலிய உகர ஈற்றுப பண்பு முதல்-நிலைகள் சந்தியில் இரட்டித்தும், விகாரமாயும வந்துள்ள தொடாகளில சந்தி பிரித்தல இல்லை.

(உ-ம்) சிறறிடை சிறிதழ் சிறியாழ் சிறியிலை
சிறடி நெடடலம நெட்டிதணை

7. செமமை, பசுமை எனனும நிலைமொழிகளோடு பிற சொற்கள இணைந்து திரிந்து வரும இடத்தும பிரித்தல் இலலை.

(உ-ம்) சேவடி, சேயிழை, பாசிலை, பைந்தார்

8. கருங்கண, நெடுந்தோள், முதலிய பண்புத் தொடர்களில் கருமை, நெடுமை என்பனவே சொல்வடிவமாதலின, மகர ஈருகப பிரித்தல் பொருததம அன்று சநதியால நேர்நத விகார வடிவையே மேற்கொளளல வேணடும ஆனுல பணபுப பொருள விளஙகச சிறிது இடைவெளி விட்டு, கருங கண, நெடுந தோள என்று இவவாறு அமைததல் நனறு

(உ-ம) பெருந தோள் குறும பலா

வேறறுமைத தொகையும வினைத் தொகையும இவ் இயலபு உடையனவே

(உ-ம்) கைக் களிறு, பொற் பூண, கொல யானை, உண கண

9. ஒணமை, மென்மை, வணமை, வெணமை முதலியனவாக வரும் பண்புச் சொற்கள சோநது வரும தொடாகளை ஒள, ஒண், மெல், மென்; வள், வண்; வெள், வெண்;—எனறு இவ்வாறு வருமொழிக்கு ஏறப இரு வகையாகவும் கொளளுதல் நேர்மையாகும்.

(உ-ம) ஒணடொடி - ஒண தொடி ஒளளெரி - ஒள எரி
மெனறுகில - மென துகில மெல்லிலை - மெல இலை
ஒணணுதல - ஒள் நுதல வளளிதழ - வள இதழ
வெணடுகில - வெண துகில வெளளொளி - வெள ஒளி

இஙஙனமே வன்மை, நன்மை, புன்மை, தெணமை, முதலியனவும் இரு வேறு வகையில பிரிநது நிறகும இயலபுடையவை.

10. பணபுச சொறகளேயனறி, அகல், வியல், வால் முதலிய சொற்களும் சிறசில சந்தித தொடர்களில லகர ஈருகப் பிரிவுபடும நிலையேயன்றி, அகன, வியன, வான, என னகர ஈருக நிற்றலும உணடு.

(உ-ம) அகனிலம - அகல் நிலம அகன சோறுடு
வியனிலம - வியல் நிலம வியன புலம
வானிணம - வால நிணம வான புழுககு

11. செமமலா எனபது செங்கல எனபதைப போல ஒரு பெயர் நீர்மைததாய் அமைநதது ஆதலின இடைவெளி இலலாமல் இருத்தலே தககது.

(உ-ம) செமமலா (தாமரை) வெணகுடை
செஙகோல முழுமதி
செநநெல இளவேனில
கருமுகை செவ்வாய்

12. அனமொழித தொகையாய்த் தொடர்மொழி அமையுமாயின், அவைகள ஒருமொழி போன்றே கொளளப்படும இத தொடாகளில் சந்தி பிரிததலும இலலே, இடைவெளி விடுதலும இலலே

(உ-ம) நேரிழை, சேயிழை, பாசிழை, ஆயிழை, ஆணடகை,
நனனுதல, ஒணடொடி, கருஙகுழலாய்,
நேரிழாய

13. உவமத் தொகைச சொற்களும சநதி பிரியாது ஒருமொழி நீர்மையவாய தொடராகவே கருதப்பெறும.

(உ-ம) மதிமுகம, பவளவாய, பிறைநுதல

14. தொடாமொழிகளில சில ஒரு பொருளேச் சுட்டுதறகு வருமாயின, அவறறைப் பிரித்தல இலலே.

(உ-ம)	பாறகடல	களிறறினம	சூரரமகளிா
	மணணுலகம	வணடினம	நீரரமகளிர்
	அரவணே	புளளினம	வரையரமகளிர்

15. ஆருயிா, பேருலகம், இனசொல், காாிருமபு எனறு இவ்வாறு வரும தொடாகளில், அருமை, பெருமை, இனிமை, கருமை, எனபன முறறும வடிவில வேறுபடடு ஆா, போ, இன, காா என வருகினறன. எனவே, ஆர், பேர், இன, கார் எனபன அருமை, பெருமை, இனிமை, கருமை எனபவற்றிலிருநது கிளேதத ஒரு தனிச் சொல் எனறே கொள்ளுதற்கு உரியனவாம. இவைகள ஆா உயிா, போ உலகம, இன சொல், காா இரும்பு, எனப பிரித்துக காடடப பெறவேணடும.

(உ-ம) ஆா இடை போ அமளி
இன குணம காா இருள்

16. அனன, அனேய, எனன, என, ஆஙகு, எனனும சொற்கள் உவமையுருபாய்ப் பெயருடன கூடி வநதால பிரிககலாம, வினேயுடன் இணைந்துவநதால் பிரியாதிருததல நலம. உவமைச சொற்களேயும பிரிததல இலலே.

(உ-ம) கூருர் கிளே என
முததுஅனன வெண் நகை,
சிறுமதி கிடநதென
கிளேகள விரிநதெனன
ஞாயிறு கடற கண்டாஅஙகு
நெற்றுக கணடனன
கணடாலன்ன

17 போல, போலும் எனற சொறகள் இடைவெளி விட்டுக் காட்டப்பெறும போல 'என்று விகாரபபட்டுவருமபொழுது இடைவெளி இன்றி அமைககபபெறும

(உ-ம) சிலேவலான போலும் செறிவினுன்
கண உளளன போலக் காட்டி
கணபோல நெய்தல்

18 ஒலிககுறிப்புச சொறகளும நிறம முதலியன பற்றி வரும சொறகளும பிரியாது கொளளப்பெறும்.

(உ-ம) இழுமென அருவி
மெலலென்று
நளளென கஙகுல
தணணென கடல-திரை
புலலென அடடில
வெளளெனறு

19. தணணம, மெல்லம, போனறவறறை ஒரே தொடராகக் கொள்ளுதலே பொருளுககுப பொருத்தமாம இம் மாதிரி வரும தொடாகளில் 'அம்' மைத் தனியே பிரிததல் இலலே.

(உ-ம) தண்ணம் துறைவன்
மெலலம் புலமபன

20. கொல, மாதோ, மதி, காண, கணடீர், முதலியன பெரும் பாலும அசைநிலேகளாக வருவன. இவைகள பெயா வினேகளே அடுத்து, அசையாக வருமபோது தனிப் பொருள இனறி ஓசை நிறைததல மாததிரையாய் வருதலின, இடை வெளி விடடுப பிரித்தல பொருநதுவதன்று. எனவே, இந்த இடைச சொறகள இடைவெளி விடடுப பிரிக்கப்படா.

(உ-ம) வருவாகொல வயஙகிழாய
இவ்வளவில செலலுஙகொல'
உழந்தனறுமாதோ
கேணமதி
முககுறி நனறுகாண்
மறைககுமாமகணடீா

21. உடன் என்பது சில இடங்களில 'சேர', 'கூடி' என்ற பொருள் களிலும, வேறு சில இடங்களில உமமைப பொருளிலும் வருகினறது. உம்மைப பொருளில் வருமிடத்தில மட்டும பிரியாது, 'சேர' முதலிய பொருள்களில் வரும்பொழுது பிரிதது அமைககப்பெறும.

(உ-ம) மஞ்ஞை பலவுடன்
கோடு பல உடன வாயவைதது

22 'அம' சாரியையாக வரும்பொழுது பிரிதது நெருககபபெறும்; 'அழகு', 'நீர்' முதலிய பொருளில வநதால பிரிககப்படும.

(உ-ம்) கைதைஅம கானல — அம் தாமரை
வெளளிஅம போது — அம தாழ சடையார்
பொனஅம் பொதுமபர் — அம கலுழ மேனி

23. தான், தன், தாம, தம எனபன அசையாக முன் பெயருடன் தொடரின், பிரித்து இடைவெளியினறி நெருககப்பெறும. தனிதது நினறு பொருள்தரின இடைவெளி விட்டுக் காட்டப்பெறும்.

(உ-ம்) அவர்தாம் — தன் நாடு
நீதான — தன அரண
செலவாதம பின்னா — தம பொருள

24 (1) எணணுப் பெயர் வரும இடஙகளில இடைவெளி உண்டு. ஆனால, மூன்று, ஐநது, எனபவை விகாரப்பட்டு முதலெழுதது மட்டுமே நின்று எண்ணைச் சுட்டி வருமிடதது இடைவெளி விடுதல இலலை

(உ-ம்) இரு வகை — மூஅடி
நால தடந் தோள — மூஉலகம
அறு சுவை — மூவகை
எண குணம — ஐவேறு
எண திசை — ஐவகை

(2) பெருககும் நிலையில வரும எணணுப பெயாகளுககு இணை கோடு இடுதல உண்டு.

(உ-ம) ஆறு-இரு மதி
எண-நானகு
ஈா-அறு தடந தோள
ஈா-இரு மருப்பு

25 ஆயின, ஆயினும, ஆதலின், ஆதலால, ஆகலின், எனின, என்னின, எனறுல், முதலியவை சேர்ந்துவரும தொடர்கள பிரித்து, இடைவெளியினறி நெருககிககொள்ளபபெறும.

(உ-ம) செலகுவிஆயின துளக்கியதுஆதலின
வருமஎனின தறபத்தைத் துடைததுஎனறுல்

ஒரு சில இடங்களில வாக்கியத தொடரின தொடக்கததில் ஆயின், ஆதலின, ஆதலால, முதலியன தனிதது நிற்றலும உணடு

(உ-ம) ஆதலால, அவனைக காண
ஆதலால, அஞசினேன என்று அருளலே

26. ஆகி, ஆகும, உடைய, எனபன குறைநது, ஆய, ஆம, உடை என நிறகும இடஙகளில அவறறைப பிரிததல் இலலே. ஆக என்பது ஆ எனக குறைநது நிறறல, எனினும எனபது ஏனும என விகாரப்படுதல் போனற பிற இடஙகளிலும் இஙஙனமே சநதி பிரியாது மேறகொளளப பெறும் ஆய முதலியன தனி நிலேயில நினறு, பெயர் விணப பொருளேச் சுடடுமிடததில மட்டும இடைவெளி விடடுப் பிரிககலாம. ஆம என்பது முறறுப பொருளில வரும இடஙகளிலும பிரித்து இடைவெளி விடப்பெறும்

(உ-ம)	அவளே நீயாய	அவருடை நட்பு
	வியனும பரகதி	அனபே தகளியா
	அனபுடை நலமொழி	கையரேனும
	ஆய் வினவினள	ஆம் அறல சுனே
	ஆய மட நிலே	ஆம அறல பருகும்
	ஆய் கொடிக் கவலே	தலேவிக்குக் கூறியதூஉம் ஆம்
	ஆ மேய புலம	உடை உடீஇ
	உடை நிறை கடம	

27. கேண்மின, செனமின, முதலிய விணே வடிவங்கள் ஒரு சொல் ஆதலின அவறறினிடையே பகுதியில சநதி பிரித்தல இலலே.

ஒலிததககால், உணபான, வநதென, முதலிய சொற்களில் கால, பான், என, முதலியவறறையும் பிரிததல இலலே. இஙஙனமே, பின, முன், கடை, வழி, இடத்து, முதலிய பிற விணயெசச ஈறுகளும பிரியாது ஒரு சொல்லாகவே கருதப்பெறும்.

(உ-ம)	புலி பசிததென	சொல் செல்லாவழி
	ஊழ உறறககடை	விககுள வாராமுன
	கறறபின் நிற்க	ஒலித்தக்கால் எனனும

28. துணைவினை முதலிய இயலபுகளால் ஒருசொல நீர்மையவாகி விடடனவறறைப் பிரிததல இலலை

(உ-ம) புகையுணட, பணிததருள, கொலையுணடு, பனிபபுற, தீயூடடிய, பிணிப்புணடு, அணஙகுறும், இனபுறு, கணமாறல, முழுமககள

29 மரபுத தொடாகள தனிபபடட பொருளுடையனவாய், சொறகள் உணாத்தும நோபொருளிலிருந்து மாறுபட்டதோர் கருததை வெளியிடுவனவாய அமைகினறன எனவே, இவறறையும பிரிததல் இலலை.

(உ-ம) இடையற (முறறும)
தலைதடுமாறறம (நிலைகுலைதல)
வேரறுததல, கட்டழிததல (முறறும அழித்தல்)
வாயவைததல் (ஊதுதல)

30 'தரிககென', 'வாழகென', என வருவன, 'தரிகக என', 'வாழக என,' எனபவறறின நிலைமொழி அகரம தொக்குநிறகச் சோந்த சந்தித தொடர்கள இவறறைப பிரிததால, 'தரிககவென' 'வாழக வென' எனபவை சநதியில பிரிந்து காணும நிலையோ எனற ஐயுறவு நேரும எனவே, இவறறைப் பிரியாதிருததலே தொடா விளக்கத் திறகும ஓசையின ஒழுக்கிற்கும அமையும ஆயினும, பொருளின தெளிவு கருதி, இங்ஙனம அகரம தொககுச சோநத தொடர்களையும பிரிததுக் காட்டுதல ஒருசில இடங்களில அவசியமாகிறது

(உ-ம) 'வருக' என வநது, 'போக' எனப போகிய
கரு நெடுங கணணி காண வரிக கோலமும

31 வடமொழித தீாகக சநதிகளைப பிரிததல இலலை.

(உ-ம) பஞ்சவடி, சடாடவி, கராசலம

32 இங்குக குறிதத விதிகள அபூர்வமாகச சிறசில இடங்களில் ஒருசில இனறியமையாத காரணஙகளுககாகத தவிாக்கப்பெறலாம் முககியமாகச சிலேடைப் பொருள தரும் தொடர்மொழிகளைப் பாடலில பிரித்துக் காடடுதல இயலாது

இஙகுக குறிதத இடஙகள தவிர, மேலும அவசியம எனத் தோன் றிய ஒருசில இடங்களில் பொருளின தெளிவிறகு இனறியமையாத வகையில பிரிததும, பிரியாதும, பிரிதது நெருக்கியும, இணைகோடு இட்டும, தகக வணணம இடததிறகு இயைய மேற்கொளளுதலும் உண்டு

(உ-ம்) நாணமலா - நாளமலா
கோணமீன - கோளமீன

நிறுத்தற் குறியீட்டு முறைகள்

ஒருவரோடு ஒருவா உரையாடுமபோது, பேசுவோா தமது குரலில் ஏற்றததாழவு செய்தும, இடையிடையே சறறு நிறுததியும, கூறவநத செயதிககுத தககவணணம வேகமாகவோ மெதுவாகவோ எடுதது உரைததும, கேடபோருக்குத் தமது எணணஙகளை வெளியிடுகினறனா. பலர் கூடியுளள ஒரு பெருங் கூட்டததில பேசுவோரிடததும் மேற்கண்ட தனமைகளைக காணலாம. பேசுவோா மேற்கொளளும இவவகையான ஒலிபேதங்களை முதலியன, அவரது பேசசு வெறறு ஒலித திரளாய் அமையாமல, கேட்போருககு விளங்கவைககும் ஒரு சாதன மாய் அமைகினறது இதுபோனறே எழுதுமபோதும, நூல்களை அசசியற்றுமபோதும, சொறபொருளைத தெளிவுபடுததப் பேருதவி புரிபவை நிறுததறகுறியீடுகள ஆகும

ஆங்கில மொழி நம் நாட்டில பழக்கததிறகு வநத பினனரே, எழுதுமபோது நிறுததறகுறியீடுகளை உபயோகிததல நலம் என நம்மவர் கருதினா. அதறகுமுன எழுதபபட்ட நூலகளிலே முடிவுகளைக் காட்டக் குறிகளோ சொறகளைப் பிரிததுக காடடுதலோ இருநததிலலை எலலாம் ஒனறோடு ஒனறு பிணைபபுணட நெடுந தொடராகவே அமைந்திருந்தன. ஏடுகளில பாடலின எணகளை இடையிடையே குறிககும வழக்கத்தால பாடலகளின தொடககம முடிவுகளை மடடும கணடுகொளள வசதி இருநதது நீணட பாடலகளில முதல இறுதி காணுதல அததனை எளிதனறு, நுணுகி ஆராயநது பாாககவேணடும நிலைமையில சுவடிகள அமைநதன.

நமது மொழியில வசன நூலகளில குறியீடுகளைப பலரும உப யோகிததுவநதபோதிலும, செய்யுளில இவறறை உபயோகிகக முற படடது சமீப காலத்திலேதான் செய்யுள நூலகளை அசசிடத தொடங் கியபோது பாடலுககுப பாடல் இடம விடடுப பதிப்பிததனரே யனறி, அடிகளைத் தனிததனிப் பிரிததுக காடடவிலலை. பின்னா, ஒரு சிலர் அடிகளைப் பிரிததுக காட்ட இடையே சிறுகோடிடடும, உடுக்குறியிட்டும பதிப்பித்தனா, மறறும சிலா இதறகுக் காறபுள்ளிகளை உபயோகிததனா.

வரவர, செய்யுட்களின் அடிகள் தனிததனி அமைய, ஒனறன் கீழ ஒனருகச சறறு இடைவெளி விட்டுப பதிப்பிககலாயினா. அதோடு ஒரு சிலா ஒவ்வோா அடியின இறுதியிலும உடுக்குறிகளை அமைத்தும உள் ளனர். களததூர் வேதகிரி முதலியாரின நாலடியாா உரை நூலைப் பின்பறறி வீரபததிர செட்டியாா துநதுபி வருஷததில பதிப்பித்த நூலில, ஒவ்வொரு வரியின ஈற்றிலும் புள்ளிகளுடன உடுக்குறிகளும் தனிச் சொல்லின முன இணைகோடும் காணபபடுகின்றன இவை அழகிற்காக இடப்பட்டனவாகத தோன்றுகினறனவே அன்றி, வேறு பயன கருதி இடப்பெற்றனவாகத தெரியவிலலை.

முனபு அச்சிடட நூலகளில குளகச செய்யுள் முத்தகச் செய்யுள் எனற பேதம இனறிப் பாடலகளின முடிவில முறறுப் புளளி இடுதலையும், நேரிசை வெணபாககளின தனிச சொலலுககு முன சிறு கோடு இடுதலை யும மேறகொணடு வநதிருககினறனர் இவறறைத் தவிர, காற்புளளி, அரைபபுளளி முதலிய குறியீடுகள செயயுள நூலகளில் இடம் பெற விலலை.

பொதுவாகப பாடலகளில் சொற்களைப் பிரித்தலின்றிச் சந்தித் தொடாகளாய் அசசியறறி வந்தமையால, இடையிடையே கருதது முடியும் தொடர்களுக்குக குறியீடு அமைககக்கூடவிலலை அதோடு வாக்கியத் தொடர்கள அடிகளில முனபினனுகவும அமைநதுவிடுதல் உணடு. இவற்ருல பாடலகளில சொறபொருள அமைதியை விளககக் குறியீடு அமைகக இயலாதவராயினர் எனினும, செயயுளிலக்கணததை மேறகொணடு, அடிகளில் சீர்களைப் பிரிவினை செய்து காட்டப் இடைவெளி விடடும, நேரிசை வெண்பாககளில தனிச் சொலலைப பிரித்துக காடடச சிறுகோடு இடடும வநதனா 1895-இல திரு வெ. ப சுபபிரமணிய முதலியாா தமது 'சுவாக்கநீககம்' முதற்காண்டப் பதிபபில சீா முறையில பாடலகளைப பதிப்பிததும், சந்தி பிரிததலால் யாப்புமுறை சிதையுமிடத்து, சநதிபிரிததுப பொருளகொளளவேணடும் என்பதறகு அடையாளமாக ஒரு குறி யிடடும காட்டியுள்ளாா். அனறி யும, காற்புள்ளி, அரைபபுளளி முதலிய குறியீடுகள் பாடலில் எங்கெங்கு அமைந்தால பொருள தெளிவுறுமோ, அஙகஙகே அமைததுள்ளனர். இயற்கையாகவே சொறகள் பிரிவுபட்டிருந்தால குறியீடுகளை அச சொறகளை அடுதது அமைத்தும், சநதி பிரியாத தொடரில பிரித்துக் குறியீடு கொளளவேண்டும எனபதைத் தெரிவிகக, பிரிக்கவேணடும் எழுததுக்களின கீழே குறியீடுகளை அமைததும பதிப்பித்துள்ளனா நன்னூல் பதிப்பில் போபபுப பாதிரியாா மேறகொண்டுளள குறியீட்டு முறைகளைப் பினபறறித் தமது நூலில் அமைத்திருப்பதாகத திரு. முத லியார் அவர்கள் தமது முகவுரையில் குறிததுளளாாகள. திரு. முதலி யாா அவர்கள் மேறகொணட முறையில், சந்தி இலக்கணமும் குறியீட்டு

மரபுகளும நனகு உணர்ந்தவரால் மட்டும் அவறறைப் பயன்படுத்தக் கூடுமேயன்றி, சாதாரணமான அறிவுடையவர்களால புரிநதுகொள்ள இயலாது.

இனனும சிலர், மிகுதி, திரிபு, முதலியவற்ருல் வரும் சந்தி எழுத்துக் களோடு குறியீடுகளேயும அமைத்துள்ளனா. நிறுததுவதறகாக அமைக் கும் குறியீடுகளுடன், பினவரும சொலலின சேர்க்கையைக் காட்டும் சநதி எழுத்துக்களேயும வைததுககொளவது பொருததமாக இலலே. தலேவருடாக், யாது எனனக, எழில நோககித, கணிஒழியத, குடிஉயரத்; என்று இவவாறு காடடபபெறுதலில குறியீடு நிறுத்ததத்தையும், வல லெழுதது வருமொழியோடுள்ள சநதி இணேப்பையும் காட்டும் என எணணலாம். ஆயினும, பொருள்பட எசசத் தொடர் முதலியவறறை நிறுததி வாசிக்குமிடததில சநதியை நீககிக குறியீடு அமைததலே நலம எனத் தோனறுகிறது.

திரு. செல்வககேசவராய முதலியார் பதிப்பிதத 'பழமொழி', 'ஆசாரககோவை' முதலிய நூலகளில பாடலகளேச் சீர் முறையில் இடைவெளி விட்டு மேறகொண்டாலும, பெருமபாலான சநதிகளேப் பிரித்தும, காறபுள்ளி, அரைபபுள்ளி, முதலிய குறியீடுகளேப் பாடல் களின் இடையிடையே கொடுத்தும் உளளார். இவரது முறையில் வாக்கிய மாக உள்ள தொடாகளுககுக் குறியீடு உளளனவேயனறி, பெயர்ச் சொறகள, எசசமுடிபுகள, முதலியன குறியீடுகளால விளககபபெற விலலே. மேலும, முன்பின கொணடுகூட்டுப் பகுதிகள வரையறை செய்யபபெருமல் நிற்கின்றன.

இவவகைக குறைகளெலலாம நீஙகச சீாமுறையைக கைவிட்டு, எல்லாச் சொற்களேயும சநதி பிரிதது, குறியீடுகள அமைப்பது மிகமிக அவசியம. இமமாதிரிப் பதிப்பிததால மூலபாடததைப் படிததுப் பாட லின் பொதுப பொருளே எளிதில உணாநதுகொள்வதோடு சொலமுடிவு முதலியவறறையும நனகு தெரிநதுகொளள இயலும. பாடலில வரும் இரணடொரு அருஞ்சொறகளுககுப பொருள் தெரிநதுகொண் டால மட்டும போதும். பாடலே வாசிதது அனுபவிகக, சாதாரண மான அறிவுடையாாககுக கூட எளிதாக அமையும் இதனுல, தமிழ் நூல்களின அருமை பெருமைகள விளங்குவதோடு, இலககிய நூலகளே மேலும் மேலும கற்கும அவாவும மக்களிடையே பெருகும.

பாடலகளில சந்தி பிரித்தலும், குறியீடுகள அமைத்தலும், ஓசை யுடன ஓதுவார்க்குத தடையாகவுள்ளன எனறு கருதுவாரும உணடு. பாடலகளேப பொருள் தெரியாமல ஓதுதலினுல யாதொரு பயனும் இல்லே ஓதுபவரும கேடபோர்ககுப பொருள விளஙகும வணணம் இன்றியமையாத இடங்களில சறறு நிறுததியே ஓதுதலே நாம் காணலாம். பொருள தெளிவுற விளங்கச் சநதி பிரிததலும,குறியீடுகள அமைததலும

அவசியம். பொருள் உணர்ந்து படித்தபின ஒருவன் பாடல்களை இசையுடன் ஓதத் தொடங்கினுல, அவனுககு இவை தடையாக அமையா. சொற்களை விரைநது இசைததலினுல சநதியினுல உணடாகும ஓசை பெருமபாலும் தாஞகவே அமைநதுவிடும. ஓதுமபோது குறியீடுகளின் அவசியம் வேண்டுவதில்லை ஆதலின, குறியீடுகளை அப்போது மறந்துவிடலாம், எனவே, பொருள தெரிந்து பாடலகளைப படிதத ஒருவனுக்கு இசையுடன் ஓத இநத இரணடும பெருந தடைகள ஆகா.

பாடலகளின பொருள்களை நெறிபபடுததுமபொருட்டு நிறுததற் குறியீடுகளை உபயோகிப்பது பற்றிக கருதது மாறுபாடு கொள்வார் இககாலத்து அரியர் ஆனுல், எந்த அளவுககுக் குறியீடுகளை மேற்கொள்வது எனபதிலேதான கருததுவேற்றுமைகள் நிலவுகின்றன. குறியீடுகளை எவ்வளவுககு எவவளவு குறைதது உபயோகிகக இயலுமோ அநத அளவுக்குக குறைத்து உபயோகிபபது நலலது எனபது ஒரு சாரார கருத்து. மறறெருசாரார உரை இலலாத மூல பாட நூல்களில் குறியீடுகளை மிகுதியாக உபயோகிககவேண்டுவது அவசியம என்பர். மிகுதி குறைவு எனனும பாகுபாட்டைப பறறி எணணுமலே பாடலின் பொருள் தெளிவுக்கு வேணடும் அளவில குறியீடுகளை மேற் கொள்ளுதலே சிறநத முறையாகும்.

குறியீடுகள் பற்றிய விவரம் வருமாறு:

சாதாரணமாக வழங்கப்பெறும் குறியீடுகளாவன:—

காற்புள்ளி	,	காமா
அரைபபுளளி	;	ஸெமிககோலன
முககாற்புள்ளி	:	கோலன்
முற்றுப்புள்ளி	.	புல் ஸடாப்
உணர்ச்சிக குறி	!	எகஸகளமேஷன்
விஞக்குறி	?	இனடெராகேஷன்
மேற்கோள் குறி-ஒறறை	‘ ’	கொட்டேஷன் மார்க்
மேற்கோள்குறி-இரடடை	“ ”	கொட்டேஷன மார்க்
சிறுகோடு	—	டாஷ்
இணேகோடு	-	ஹைபன
பிறை வளேவு	( )	பிராககட்
பகர வளேவு	[ ]	ஸ்கொயர் பிராக்கட்

காற்புள்ளி

1. பெயர்கள் அடுககிவரும இடம்:

சண்பகம், மாதவி, தமாலம, கருமுகை,
வெணபூ மலலிகை, வேரொடு மிடைந்த
அம செஙகழுநீா, ஆய இதழக கததிகை

(சிலப். 8, 45-47)

2. வினையெச்சத தொடாகள அடுககிவரும இடம:

இணை நெடுங் கண ஓர் இநது முகத்தி பூ-
அணை அடைநது, இடியுணட அரா என,
புணர் நலம கிளா கொங்கை புழுஙகிட,
உணாவு அழுங்க, உயிர்ததனள ஆவியே.

(கம்ப. உலாவியற். 29)

உருபபசி உடைவாள எடுத்தனள தொடர,
மேனகை வெளளடை உதவ,
செருப்பினைத் தாஙகித் திலோத்தமை செல்ல,
அரம்பையர் குழாம் புடை சுறற,

(கம்ப. காட்சிப். 75)

3. பெயரெசசத தொடர்கள் அடுக்கிவரும் இடம்:

எற்றின, எறிந்த, வல்லை ஏயின, எய்த, பெய்த,
முற்றின படைகள

(கமப. பிரமாத்திரப. 125)

சொற்கள் அடுககிவரும்போது இறுதிச் சொல்லுக்குக் காற்புள்ளி இன்றி அமைததலும் உணடு. எனினும, பொருள் தெளிவு பெற இறுதிச் சொலலையும குறியீட்டினுல் பிரிததல நன்று. அலலாவிடின, அடுத்துவரும் வினை கடைசிச சொலலோடு மட்டும் பொருந்துவதாகப் பொருள் கொள்ள நேரும.

4. எச்ச முடிபுகளைக காடட: (ஆனுல் எசசம் பினவரும் சொறகளோடு பொருள தொடர்பு அமைநததாக இருநதால் காற்புளளி இடுவதிலலை.)

நயம கிளர் நான நெய் அளாவி, நந்தல் இல
வியன் கருப்பூரம மென பஞசின் மீககொளீஇ,
கயஙகளில மரை மலாக் காடு பூததென,
வயங்கு எரிக கடவுளும், விளக்கம மாட்டவே,

(கம்ப. இராவணன அணங்குறு 18)

5. இருவகை வினைமுற்றும் எச்சப் பொருளில வரும் இடம்:

வனபொறை நெஞ்சினன வருததம உன்னுவாள,
என்பு உற உருகினள்;

(கம்ப. உருக்காட்டு. 95)

மினனுடை வேத்திரக் கையர், மெய புகத்
துன நெடுங கஞ்சுகத் துகிலர், சோாவிலர்,
பொன்னெடு வெள்ளியும, புரநதராதியர்க்கு
இன் இயல் முறை முறை இருககை ஈயவே,

(கமப. இராவணன் அணஙகுறு. 16)

6. இரண்டிற்கு மேறபட்ட உமமை அடுககு:

அகநிலை மருதமும், புறநிலை மருதமும்,
அருகியல் மருதமும், பெருகியல மருதமும்,
நால்வகைச் சாதியும் நலம்பெற நோககி,

(சிலப். 8, 39-41)

'நெடியோன குன்றமும தொடியோள் பெளவமும்
தமிழ வரம்பு அறுதத தணபுனல நல நாட்டு,
மாட மதுரையும், பீடு ஆர் உறநதையும,
கலி கெழு வஞசியும, ஒலி புனல புகாரும்,
அரைசு வீறறிருநத உரைசால சிறப்பின்
மனனன் மாரன மகிழ் துணை ஆகிய
இன இளவேனில் வநதது இவண்' என,

(சிலப் 8, 1-8)

இதுபோனற இடங்களில் உம்மையே பொருளைத் தெளிவு படுத்த லால் காற்புளளி அவசியமிலலை எனறு சிலர் கருதுவர்.

7. ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள் சுட்டிய இடம்:

மேலே உள்ள உதாரணததில் "தண் புனல் நல் நாட்டு", என 'நாட்டு' என்பதன் பின் காற்புள்ளி இடப் பெற்றுள்ளமை நோக்குக. இங்கே நாட்டினகண் என்பது பொருளாம

விராவ அரு வனத்து, அவன் விளமப, உறைகினறார்;

(கமப இராவணன அணங்குறு. 57)

இங்கே 'வனத்து' எனபது வனத்தின்கண என்ற பொருளில் வருகிறது.

8. இடைபபிறவரல வருமஇடம:

மாலை வாங்கிய வேலஅரி நெடுங்கண்,
கூல மறுகின, கோவலறகு அளிபப— (சிலப. 8, 72-73)

தீ மொயதத அனைய செங கண அரககரை முழுதும சிநதி,
பூ மொயதத கரததா ஆகி விணணவா போறற, நினறுன.
(கமப மூலபல வதைப். 229)

9. முடிவு குறிககவேணடிய இடம: (முடிவுச சொல முனனரும எழுவாயோ, எச்சச் சொலலோ பினனருமாகப பாடலகளில வரும் பொழுது, முடிவுச் சொலலின் ஈறறில காறபுள்ளி இட்டுக காடடுதல்)

கணணகி அணி மணிக காற சிலமபு உடைப்ப,
மனனவன வாயமுதல தெறிததது, மணியே—
(சிலப் 20, 71-72)

வெல்வதும தோறறல்தானும
விளையாடடின விளைந்த, மேல்நாள்.
(கமப. காடசிப். 138)

குநதி வநதனன, நெடுநிலம குழிபட,
குரை கடல கோதது ஏற.
(கமப. கும்பகருணன் வதைப 342)

10 மேற்கோள தொடங்குமமுன்

ஆங்கு-அவர் தமமுடன, 'அறவண அடிகள
யாங்கு உளா?' என்றே இளங்கொடி வினஅய்,
(மணி. 12, 1-2)

அரைப்புள்ளி

1. காறபுள்ளி வரவேணடும் ஒருசில இடங்களில, அதறகுமுன் அதே வாக்கியப் பகுதியில வேறு காறபுளளிகள வநதுளள காரணததால, அரைப்புளளி நின்று காற்புளளிக்கு உரிய பணியைச செயயும

ஆங்கு, அதுதனனில, அடியவட்கு ஆக,
பாங்காய மண சுமநதருளிய பரிசும,
உததரகோசமஙகையுள இருநது,
விததக வேடம காடடிய இயலபும,
பூவணம-அதனில பொலிநது, இனிது அருளி,
தூ வண மேனி காடடிய தொனமையும,
வாதவூரினில வநது, இனிது அருளி,
பாதச் சிலமபு ஒலி காட்டிய பணபும,
(திருவாசகம், 2, 46-53)

திலகமும, அளகமும், சிறு கருஞ் சிலேயும்,
குவளேயும், குமிழும, கொவவையும, கொண்ட
மாதர் வாள-முகதது, மதைஇய நோககமொடு,
காதலின் தோன்றிய கணகூடு வரியும;
புயல சுமநது வருநதி, பொழி கதிர மதியத்து,
கயல் உலாய்த திரிதரும காமர் செவ்வியின,
பாகு பொதி பவளம திறநது நிலா உதவிய
நாகு இளமுததின் நகை நலம காட்டி,
'வருக' என வநது, 'போக' எனப போகிய
கரு நெடுங் கணணி காணவரிக கோலமும்;
அநதிமாலே வநததறகு இரங்கி,
சிந்தை நோய கூரும் என சிறுமை நோக்கி,
கிளி புரை கிளவியும, மட அன நடையும,
களி மயிற் சாயலும, கரநதனள ஆகி,
செரு வேல நெடுங்கண் சிலதியா கோலதது
ஒரு தனி வநத உள்வரி ஆடலும,

(சிலப். 8, 74-89)

தூரியக குரலின், வானின முகிற் கணம துணுககம்கொளள;
வார் சிலே ஒலியின, அஞ்சி, உரும எலாம், மறுககமகொளள;
ஆர்கலி, ஆர்ப்பின், உடகி அசைவுற; அரக்கர் சேனே,
போர உவந்து இருநத வீரர உறைவிடம புக்கது அன்றே.

(கமப. திரிசிரா. 56)

2. தனித தனிக் கருத்துக்களே விளக்கி நிற்கும் தொடர்கள் வரும இடங்கள்:

புத்த ஞாயிறு தோனறும்காலே:
திங்களும் ஞாயிறும தீஙகு உறு விளஙக,
தஙகா நாளமீன் தகைமையின் நடக்கும;
வானம் பொயயாது, மா நிலம வளமபடும;
ஊனுடை உயிாகள் உறு துயர் காணு;
வளி வலமகொட்கும; மாதிரம வளமபடும்;
நளி இரு முந்நீர நலம பல தரூஉம்;
கறவை கனறு ஆரத்தி, கலம நிறை பொழியும;
பறவை பயன துயதது உறைபதி நீஙகா:
விலஙகும மககளும் வெரூஉப பகை நீஙகும்,
கலங்கு அஞர் நரகரும பேயும கைவிடும;
கூனும குறளும, ஊமும செவிடும்,
மாவும மருளும், மன உயிர பெறுஅ;
அந நாள பிறந்து அவன அருளறம் கேட்டோர்
இனணுப் பிறவி இகநதோர் ஆதலின,

போதி மூலம பொருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாதம் நவை கெட ஏததுதல
பிறவிதோறும மறவேன, மடககொடி'

(மணி. 12, 86-103)

மண துயினறன, நிலைய மலை துயினறன; மறு இல
பண துயின்றன, விரவு பணி துயின்றன; பகரும
வினை துயினறன, கழுதும விழி துயினறன, பழுது இல
கண் துயினறில, நெடிய கடல் துயினறன களிறு.

(கம்ப. பமபைவாவிப். 40)

3. தனிக் கருததை வெளியிடும் தனிச் சொற்கள வரும இடம்.

கழலினா; தாரினர்; கவச மார்பினர்;
நிழலுறு பூணினா, நெறிதத நெறறியர்;
அழலுறு குஞசியா;

(கம்ப. திரிசிரா. 43)

முக்காற்புள்ளி

1. அரைபபுளளி தொடரும இடங்களில—முனனர் அவ் வாக்கியத் தொடா வரிசையில அரைபபுளளி இடப்பட்டுளள காரணத்தால—அரைப புளளிககுப பதில் முககாற புளளி இடபபெறும்.

ஆதி இலலாப பரமாணுக்கள,
தீதுறறு, யாவதும சிதைவதும செயயா,
புதிதாய்ப் பிறநது, ஒனறு ஒனறில புகுதா;
முழு நீா அணு நில அணுவாயத திரியா;
ஒன்று இரணடாகிப் பிளயபபதும் செயயா;
அனறியும, அவலபோல் பரப்பதும செயயா,
உலாவும, தாழும, உயாவதும செய்யும,
குலாம மலை பிறவாக் கூடும, பலவும
பினனையும பிரிநது, தம் தன்மைய ஆகும,
மனனிய வயிரமாய்ச செறிநது, வறபமும ஆம்:
வேய ஆயத துளைபடும; பொருளா முளைககும;
தேயா மதிபோல, செழு நில வரைப்பு ஆம்:
நிறைநத இவ அணுககள பூதமஆய் நிகழின,
குறைநதும் ஒததும, கூடா, வரிசையின,
ஒனறு, முககால, அரை, கால் ஆயுறும,
துனறு மிககதனுல பெயா சொலபபடுமே,
இக் குணதது அடைநதால அலலது, நிலன்ஆய்ச்
சிககெனபதுவும, நீராய இழிவதும,
தீயாயச சுடுவதும, காறறாய வீசலும,
ஆய தொழிலை அடைநதிடமாட்டா·

ஓர் அணுத் தெய்வங் கண்ணோர் உணர்குவர்;
தேரார் பூதத் திரடசியுள் ஏனோர்,
மாலைப் போதில் ஒரு மயிர அறியார,
சாலத் திரள் மயிர தோற்றுதல் சாலும்:

(மணி. 27, 126-149)

2. தொகுத்துச் சுட்டி, பின் விரித்துக் கூறும் இடம்'

காவுந்தி ஐயை ஓர் சுட்டுரை சொலலும:
'நலம புரி கொளகை நானமறையாள!
பிலம புகவேண்டும பெற்றி ஈஙகு இலலை;

(சிலப். 11, 151-153)

'ஆர் அவள?'' எனனலோடும, அரககியும, 'ஐய! ஆழித்
தேர, அவள் அல்குல்; கொஙகை, செம் பொன செய குவிகச்
[செபபு;
பார் அவள பாதம் தீணடப் பாககியம படைத்தது அமமா!
பேர் அவள, சீதை' எனறு வடிவு எலாம பேசலுறறாள்.

'காமரம் முரலும பாடல, கள், எனக் கனிந்த இன சொல்,
தே மலர் நிறைநத கூந்தல; ''தேவாககும அணஙகு ஆம்''
[என்னத்
தாமரை இருந்த தையல், சேடி ஆம தரமும் அலலள்;
யாம உரை வழஙகும என்பது ஏழைமைப்பாலது அன்றோ?

(கமப. இராவணன அணங்குறு. 68,69)

3. கருத்து மாறும் இடம்:

கடல் புக்கு, உயிர கொனறு, வாழவர் நின ஐயா;
உடல் புக்கு, உயிர கொனறு, வாழவைமன நீயும்:
மிடல புககு அடஙகாத வெம முலையோ பாரம;
இடர் புககு இடுகும் இடை இழவல கண்டாய்!

(சிலப். 7,17)

இழவு, எனக்கு, உயிர்ககு எயதினும் எய்துக,
குழை முகத்து நின சிநதனை கோடினலை'
பழக நிறபுறும பண்பு இவை, காமத்தோடு,
அழகினுககு, இனி யார உளர் ஆவரே?

(கம்ப. காட்சிப். 105)

முற்றுப்புள்ளி

பாடலகளின இடையிலும், ஈறறிலும் கருத்து முற்றும் இடங்களில் முற்றுபபுள்ளி இடபபடும். பாடலகளின கருதது ஈறறில முடிவுபெருது, வரும செய்யுளுடன தொடர்நது குளகமாக அமைநதால, இறுதியில முற்றுபபுளளி இடாமல, காற்புளளி, அரைப்புளளி, முககாற்புள்ளி, சிறுகோடு ஆகியவற்றுள ஒனறு பொருள செல நெறிக்குத் தக்கபடி இடபபெறும. ஈற்றில விஞகுறி, உணர்சசிக்குறி, முதலிய வருமானுல் அபபொழுதும முறறுப்புளளி இடபபெருது.

அகர முதல, எழுதது எலலாம,—ஆதி-
பகவன முதற்றே, உலகு.

(குறள. 1)

ஏனறு துயா கெடுக்கும் இனபம எய்தி,
மாண்புடை மரபின் மதுரைககு ஏகுமின,
காணதகு பிலததின காடசி ஈது
. ...

(சிலப். 11, 138-140)

ஊர் இடையிட்ட காடு பல கடந்தால்,
ஆா இடை உண்டு ஓா ஆா அஞர்த் தெய்வம்,
நடுககம சாலா நயததின தோன்றி,
இடுககண செய்யாது இயஙகுநாத் தாஙகும்;
மடுததுடன கிடக்கும மதுரைப் பெருவழி.
....

(சிலப் 11, 143-147)

அனையது ஓா தனமை ஆன அருவி நீர் ஆறறின பாஙகர்,
பனி தரு தெயவப 'பஞசவடி' எனும பருவச சோலைத்
தனி இடம அதனை நணணி, தம்பியால சமைககப்பட்ட
இனிய பூஞ் சாலை எயதி இருநதனன் இராமன. இப்பால்,

(கம்ப. பஞசவடிப். 7)

ஓஙகு அரும் பெருந் திறலினும, காலினும, உரத்தின்
வாஙகினன, மற்று அவ வாளியை, ஆளி போல வாலி.
ஆஙகு நோக்கினா, அமரரும அவுணரும பிறரும்,
வீங்கினாகள தோள;—வீரரை யார் வியவாதாா?

(கமப. வாலி வதைப். 73)

' ''ஆககக அரிய மூககு, உஙகை அரியுணடாள்'' எனறுரை
நாஙகு அரியும தயமுகனுர்; நாகரிகர் அல்லாமை,
மூக்கு அரிநது, நும குலததை முதல அரிநதீா, இனி, உமக்குப்
போக்கு அரிது, அவ அழகை எலலாம புலலிடையே உகுத்திரே!

(கமப. சூாப்பணகைப். 117)

உணர்ச்சிக்குறி

1 விளியாக நிறகும் இடம்'

வாயிலோயே' வாயிலோயே'
அறிவு அறைபோகிய பொறி அறு நெஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே'

(சிலப். 20, 24-26)

2. வியபபு, உவப்பு, சோகம, இரககம, இகழசசி, முதலிய உணாசசி களை வெளிபபடுத்தும் இடம:

கயல் எழுதி, வில எழுதி, கார் எழுதி, காமன்
செயல எழுதித் தீாநத முகம திஙகளோ, காணீா!
திங்களோ, காணீா—திமில வாழ்நா சீறூாக்கே
அம கண ஏா வானத்து அரவு அஞ்சி வாழவதுவே'

(சிலப. 7, 11)

'கோல் வளை மாதே' கோலம கொள்ளாய்;
காலம காணுய், கடிது இடிதது உரறிக்
காரோ வந்தது' காதலர் ஏறிய
தேரோ வந்தது, செயவினை முடித்து'' என,

(சிலப். 26, 116-119)

பேசுவது மானம; இடை பேணுவது காமம;
கூசுவது மானுடரை, நனறு, நம கொற்றம'

(கமப. இராவணன மந்திரப். 52)

மணணும் நீராய் வந்த புனலை, மகனே' வினையேற்கு
உணணும் நீராய் உதவி, உயா கான் அடைவாய! எனறுன்.

(கமப நகர் நீஙகு, 55)

ஏழை, சோபனம! ஏந்திழை, சோபனம!
வாழி, சோபனம்' மஙகல சோபனம'
ஆழி ஆன அரக்கனை ஆரியச
சூழி யானை துகைததது, சோபனம'

(கமப. பிராட்டி திருவடி. 3)

3. கருத்து முற்றும் இடத்தில் உணர்ச்சிக் குறியும், உணர்ச்சியை உணர்த்தும சொல நினற இடததில் சிறுகோடு அலலது காற்புள்ளியும் இடப்பெறும்.

இறைவனை நல்லாய்! இது நகை ஆகினறே—
கறி வளா தண சிலமபன செய்த நோய் தீர்க்க
அறியாள் மற்று அனனை; அலா கடமபன என்றே
வெறியாடலதான விரும்பி, 'வேலன், வருக' என்றாள்!

(சிலப். 24, 11)

விழுந்திலன அன்றே, மறறு அவ் வீடணன!

(கமப. வேல் ஏற்ற. 43)

திருவின் நல்லாா,
வந்து உற்று, 'என கணவனதனனைக
காட்டு' என்று, மருஙகில் வீழநதால,
அநது ஒக்க அரற்றவோ, நான்
கூறறையும ஆடல கொண்டேன்!

(கமப. இராவணன் சோகப். 38)

வினாக்குறி

1. வினப பொருள் வரும் இடம்

'காவலன தேவிக்கு ஆவதோர் காற்கு அணி
நீ விலையிடுதற்கு ஆதியோ?'

(சிலப. 16, 111-112)

2. சில இடஙகளில் வினச் சொல முனனும், வினவப்படும தொடர் அதனைத் தொடர்நது பினனுமாக அமைவதும உணடு. இம்மாதிரி வரும் இடங்களில, வினச சொலலை அடுதது, சிறுகோடு அல்லது காற் புள்ளி இட்டு, வினவப்படும கருதது முற்றுமிடத்து வினாக்குறி இடப் பெறும.

தனை அவிழ மலாக்குழலாய்! தணநதார் நாட்டு உளதாம் [கொல்—
வனை நெகிழ எரி சிந்தி, வந்த இம் மருள் மாலை?

(சிலப். 7, 40)

மறத்தியோ, மறைகளின வரம்பு கண்ட நீ?

(கம்ப. திருவடி சூட்டு. 68)

உன்னின் பிறிது ஆயினவோ, உலகம—
பொன்னின பிறிது ஆகில, பொற் கலனே?

(கமப இரணியன் வதைப். 112)

மேற்கோள் குறி

ஒருவா பேசும வார்த்தைகளேயும் எணணும் எண்ணங்களேயும் எடுத்துக்காட்டும்பொழுது ஒற்றை மேறகோளை குறி ' ' இடுதல. ஒருவர் தமது பேச்சில அயலாரது கூற்றை எடுததுக் காட்டினுல இரட்டை மேறகோள் குறி " " உபயோகிததல அதாவது மேற்கோளுககுள மேறகோளை வநதால் இரடடை மேறகோள் குறி இடப்பெறும. ஒரு மேறகோள் ஒரே பாடலில முடிவு பெருது, பல பாடலகளில தொடாநது அமையுமாயின, ஒவ்வொரு பாடலின தொடக்கத்திலும் மேற்கோளை குறி இட்டு வநது, முடிவில மட்டும முடிவு குறிககும மேற்கோள் குறியை அமைககவேணடும.

'இலங்கையின் அளவிறறு அனருல், இவ உருஎடுத்த தோறறம;
விலஙகவும் உளது அன்று' எனறு, விணணவர் வியநது நோக்க.

(கமப. கடல தாவு. 15)

'மறந்தான் நினேவும உயிரும, மன்னன்' என்ன மறுகா,
'இறந்தான்கொலலோ அரசன்?' எனஞ, இடா உறறு அழி [வாள,

'துறந்தான் மகன் முன எனேயும, துறநதாய் நீயும, துணேவா!
அறம்தான் இதுவோ? ஐயா! அரசாககு அரசே!' எனருள.

(கமப நகா நீஙகு. 68)

'வேணடிற்று முடிந்தது அனறே, வேதியா தேவன் நினனேக்
காணடறகு விரும்புகினருன, உமபரும காண வநதாா;
"பூண் தக்க கோலம வலலே புனேந்தனே, வருத்தம் போக்கி,
ஈணடக்கொண்டு அணேதி" எனருன; எழுநதருள், இறைவி!' [என்ருன.

(கம்ப. பிராட்டி திருவடி. 26)

' "வீடுணடு அலறும் குரலால, வேழக் குரல் அனறு எனவே
ஓட்டந்து எதிரா, 'நீ யார்?' என, உறற எலாம உரையா,
வாட்டம தரும் நெஞ்சினன் ஆய, நின தாள் வணஙகா, வானேர்
ஈடடம் எதிர் வநதிடவே, இறந்து ஏகினன் விணணிடையே.

' "அறுததாய் கணேயால எனவே அடியேன் தனனே, ஐயா!
கறுத்தே அருளாய், யானே கண்ணின கணடேன் அலலேன்,
மறுத் தான இல்லான வனம் மொண்டிடும ஓதையின எயதது [அலால்,
பொறுத்தே அருள்வாய!" எனஞ, இரு தாள் செனனி [புனேநதேன.

(கம்ப. நகர் நீஙகு 81-82)

சிறுகோடு

1. முன பின கொண்டு கூட்டுதலுக்குப் பயன்படுதல்:

அளியதாமே, சிறு பசுங் கிளியே—
குழலும, யாழும, அமிழ்தும, குழைதத நின
மழலைக் கிளவிககு வருநதினஆகியும,
மட நடை மாது! நின மலர்க்கையின் நீங்காது
உடன உறைவு மரீஇ ஒருவா ஆயின·

(சிலப் 2, 57-61)

'குரவை ஆடுதும யாம' எனறுள—
'கறவை, கன்று துயர் நீஙகுக எனவே:'

(சிலப். 17, 5)

கலலும, நெடு மலையும், பல மரமும, கடைகாணும்
புலலும, சிறு கொடியும, இடை தெரியாவகை, புரியச்
செலலும நெறிதொறும, சென்றன—தெறு கால் புரை [மறவோன்
சிலலின் முதிர் தேருமு, சின வய மாருதி தாளும்.

(கமப. நிகுமபலை. 106)

2. எழுவாயைப் பிரித்துக் காட்ட.

"இலங்கைவேநதன்
முறை அல செய்தான்" என்று, முனிதியோ?—முனிவிலாதாய்!

(கம்ப. வாலி வதைப். 88)

'வீட்டும காலதது அலறிய மெய்க் குரல்
கேட்டும, காணடற்கு இருததிகொல?—கிள்ளை! நீ—
நாட்டுங்கால், நெடு நல் அறததின் பயன்
ஊட்டும காலத்து, இகழ்வது உறுமகொலோ?

(கம்ப. காட்சிப். 107)

3. இடைப்பிறவரலாக வருவனவற்றைக் குறித்துக் காட்ட·

மணி திகழ அவிர் ஒளி மடநதை! நின் அடி—
தேவா ஆயினும், பிரமா ஆயினும,
நா மாசு கழூஉம நலம் கிளா திருநது அடி—
பிறந்த பிறவிகள பேணுதல அலலது,
மறநது வாழேன், மடந்தை! என்று ஏத்தி,

(மணி. 25, 149-153)

4. ஒரே செயயுளில் இடைபபிறவரலும் முன்பின் கொணடு கூட்டுதலும் இருபபின், சிறு கோடுகளின முன காறபுளளியோ அரைப் புளளியோ தேவைபபடலாம.

அற்று அவா கூறலும, ஆா அழலிறரும்
முறறிய கோபம முருஙக முனிநதான,—
'இறறிதுவோ இவா சேவகம?' என்று,
'பறறுமின!' என்றனன—வெமமை பயினறுன

(கமப படைத தலைவா வதைப். 4)

'இவன்! இவன்! இவன்!' என நினறுா, 'இது' என, முதலி [எதிாநதாா,—
பவனனின் முடுகி நடநதாா, பகல் இரவு உற மிடைகினறுர்—
புவனியும், மலையும, விசும்பும, பொரு அரு நகரும உடன [போாத்
துவனியில அதிர, விடம்போல சுடர் விடு படைகள துரநதாா.

(கமப. கிஙகரா வதைப. 22)

வண்டு வாழ குழலாள முகம நோககி,—ஓா
தணடுபோல புயததான தடுமாறினுன,
'உணடு கோபம' எனறு உளளத்து உணர்நது;—அவள
தொண்டை வாயில துடிப்பு ஒன்று சொல்லவே.

(கமப பூககொய் 38)

'''இரு கண்களும இனறிய தாய தநதைககும், ஈங்கு, அவாகள்
பருகும் புனல கொணடு அகலவான் படர்நதேன, பழுது [ஆயினதால,—
இரு குன்று அனைய புயததாய'—இபம என்று, உணராது [எயதாய;
உருகும் துயரம் தவிா, நீ; ஊழின செயல ஈது''' எனறே,

(கமப நகர் நீங்கு. 77)

5. கதை முதலியவறறில் திருப்பங்களைக குறிததுக் காட்ட:

நால் வகைத் தேவரும மூ-அறு கணஙகளும,
பால வகை தெரிநத பகுதித தோறறதது
வேறு வேறு கடவுளா சாறு சிறநது ஒருபால—
அறவோா பள்ளியும, அறன ஓமபடையும,
புறநிலைக் கோட்டததுப புணணியத தானமும,
திறவோர் உரைககும செயல் சிறநது ஒருபால்—
கொடித தேர் வேநதனொடு கூடா மனனா
அடித தளை நீககு அருள சிறந்து ஒருபால்—

(சிலப. 5, 176-183)

ஐவகை மனறத்தும் அரும் பலி உறீஇ—
வசசிரக கோடடதது மணம கெழு முரசம்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை ஏற்றி,
வால வெண களிற்றரசு வயஙகிய கோடடதது,
காலகோள், விழவின, கடைநிலை, சாற்றி—
தஙகிய கொள்கைத தரு நிலைக கோட்டத்து,
மஙகல நெடுங கொடி வானுற எடுத்து—
(சிலப். 5, 140-146)

6. பாடல்களில பல்லவி போன்ற தொடர்களைப் பிரித்துக காட்ட:

முழுமதி புரை முகமே, முரி புரு வில் இணையே,
எழுது அரு மின இடையே—எனை இடர் செய்தவையே.

மரு விரி புரி குழலே, மதி புரை திருமுகமே,
இரு கயல் இணை விழியே,—எனை இடா செய்தவையே.
(சிலப். 7, 14-15)

—ஆர், இவ்

அதிரேக மாயை அறிவாா?
(கம்ப. நாகபாசப். 251-261)

இணைகோடு

1. அடிகளில பதங்கள் ஒடியும இடங்களில் (வகையுளி)

திருவரஙகா! உன் பழ அடியேறகு அருள் செயய எழுந்-
திரு—வரம காதலிததேன உனககே தொணடு செய்வதற்கே.
(திருவரங். அந. 1)

பனியா மது மேதை படப் படர் மே-
தினி ஆனது, பூவுலகு எங்கணுமே.
(கம்ப. அதிகாயன் வதைப். 73)

வான் அஞுசுக, வையகம் அஞ்சுக; மா-
லான, அஞுசு முகத்தவன, அஞ்சுக,
(கமப. அதிகாயன வதைப். 8)

தான் ஒத்தது சொலலுதி; தா விடை' என்-
ருன், இத் திறம உன்னி அரக்காபிரான்.
(கம்ப. அதிகாயன் வதைப். 13)

2. ஒருசொல் நீர்மையவாக வரும தொடாகள்'

அரி மணிப பணத்து அரா-அரசன்

(கமப. தாடகை வதை ப 16)

அரா-அணே அமலனுக்கு அளிபபராால

(கம்ப. இரணியன் வதைப. 68)

பயம கெழு குமரா வட்டு-ஆட்டு ஆடு இடம பலவும கணடார்.

(கமப. மிதிலேக் காட்சிப். 19)

3. இரண்டாம் வேறறுமைத தொகையில சநதி பிரிநது வரும்இடம

கனே கழல அமரா கோமாற கடடவன-படுத்த காளே

(கமப. மீட்சிப். 118)

4. சில கடின சநதிகளில வரும் அடைமொழிப் பெயாகளேப பிரிக்குமிடத்து:

கனிநது உயா கற்பு எனும கடவுள-தீயினுல

(கமப பிராட்டி திருவடி 76)

மான மாப் புரவிப் பொன்-தார்,

(கம்ப. பிரமாத்திரப் 6)

பிறை வளேவு

1. சந்தத்திற்காகத தொக்குவரும எழுத்துக்களேப புலப்படுதத'

பின் நாள், அ(வ) இராமன் எனும பெயரான்-
தன் ஆா உயிா கொண்டு சமைக்குவெனுல.

(கமப அதிகாயன் வதைப். 14)

மூவாது எ(ந்) நாளும உலகு ஏழொடு ஏழும்
அரசாளும் மேன்மை முதலவா!

மேவாத இன்பம் அவை மேவி, மேவ
நெடு வீடு காட்டு அ(ம) முடியாய்!

(கம்ப. நாகபாசப். 251)

2 பல அடிகளில அமைநத இடைபபிறவரலைக் காடட'

உடல நிழல மான உனது அருள நிறகும
எனனையும கடநதனள, பொனனவட்கு இனியோள;
(கொலை மதில மூனறும இகல அறக கடநது,
பெரு-நிலவு எறிதத புகா முகத துளைக கை
பொழி மதக களையடி அழிதரக கடந்து,
களவில தொழிலசெய அரிமகன உடலம
திருநுதல நோககததது எரிபெறக கடநது,
மாறுகொணடு அறையும மதிநூற கடல கிளா
சமயக் கணககாதம திறம கடநது,
புலனொடு தியங்கும பொயஉளம கடந்த—
மலருடன நிறைநது வானவழி கடநத
பொழில நிறை கூடல புது மதிச சடையோன
மன நிலை கடவா மனததவா போல)
ஒனனலா இடும திறைச செலினும,
தன நிலை கடவாது, அவன பரித தேரே

(கல்லாடம, 65, 18-32)

பகர வளைவு

சில குறிபபுககளையோ ஐயப பகுதிகளையோ பிரித்துக காடட:

[இது முதறகொணடு விடைகொடுதத படலம எனறு சில பிரதி' களில காணகிறது]

[வட்டம இட்டு, மிளிர நெறறியின வயஙகு வயிரக
கட்டு அமைநத கதிர வாளி, எதிரே கடவலால,
விடட விடட மலை மீள, அவன மெயயில, விசையால,
படட படட இடம எஙகும, உடன ஊறுபடலும,]

(கம்ப. விராதன 29)

பல பதிப்பாசிரியர்களின் கருத்துக்கள்

1

செனனைக கலவிச் சஙகததுத தமிழபபுலவா
திரு வேஙகடாசல முதலியாா

[கமபராமாயணம, அயோததியாகாணடப பகுதியில வெளியிடட 'விளமபரம' 1843]

இதினாலே சகலருககும் தெரியபபடுததுகிறது எனன எனறால—

இநத ஸ்ரீமத கம்பராமாயணம அயோத்தியாகாணடததில— 60-ஆம பககம தொடஙகி, பினதொடாநது வருகிற அநதநத திருவிருததததிலும, அடிதோறும உளள சொற்கள எல்லாத்தையுமே, எழுததுச சநதி பண்ணாமலும விகாரபபடுததாமலும, அடி தொடை நோக்கியும, வேணடும இடம அறிநதும, சிலதுகளை மாததிரம எழுததுசசநதிபணணியும விகாரபபடுததியும, மறறதுகளை எலலாம சநதிபிரிததும, அசசிறபதிபபிதது இருககிறோம. அப்படி எதுககாக செயயபபடடது எனறால, இதறகுமுனனமே லோகோபகாரம ஆக, எமமால அசசிற்பதிபபிககப படடிருககின்ற சில சுவடிகளைப பாாவை இடடவாகளில, இநத பிராநதியததுப பிரபுககளும், வித்துவானகளும புலவாகளும, கவிராயனமாாகளும உபாததியாயாகளும ஆயிருககிற சில பெயர்கள், அநத சுவடிகளில் பயன இலலாத சநதியையும விகாரததையும விலககி, பயன உளள சநதியையும விகாரததையும வைததுககொணடு, அதுகள அச்சிறபதிப்பிககபபட்டிருககையினாலே, இத்தமிழ ஆனது லோகததுககு உபகாரம ஆகவேணும எனறு நமது முனனோாகள நினைததபடிககு நாஙகள பிரயோசனம கணடோம, ஆகையால அபபடியே இதிலும செயயபபடவேணும எனறு எமமைக கேடடுககொணடார்கள; இதுவும அலலாமல தமிழ இலககணம படிததும, பல சொறகளுககும உறுப்புகளுக்கும சொனன பொது விதிகளையும, சில சொறகளுககும உறுபபுகளுககும சொனன சிறபபுவிதிகளையும கொணடு, இனன இடததிலே சநதியாவது விகாரமாவது வேணடும, இனன இடததிலே அது வேணடாம, எனறு ஓாநது உணாநது, பயன உளள சநதியையும் விகாரததையுமே அனுசரிதது, நமது முனனோாகள கருதியபடிக்கு லோகோபகாரததை நிலை நிறுத்தாமல பயன இலலாத சநதியையும விகாரததையுமே எஙகெஙகும அனுசரிககப புறபபடடு, அநத லோகோபகாரததை நிலைகெடுககிற இளஙகலவிமானகள பலபெயாகள இருக்கிறார்கள, அவாகளை

சந்திபபேய் அறையாமலும விகார வெறி பிடியாமலும, அவர்களுக்குத் தெளிவு உணடாகி, கலககம தீருமபடியாய, இநத சநதியையும விகாரததையும குறித்து, சந்தி விளககம் எனறு ஒரு நூல செய்யவேணும எனறும கூடக கேட்டுககொண்டாாகள.

அவாகளாலே கேட்டுககொள்ளப்பட்ட இநத இரணடும, லோகோபகாரமா இருககையால, யாமும அதுகளுக்கு உடன பட்டோம. அதற்காக, கறறவர்களுககே செமபாதி பொருள விளங்காது எனறு லோக வதநதி ஆயிருக்கிற, இநத ஸ்ரீமத கமப ராமாயணததிலே, மேறபடி சநதியையும் விகாரததையும தகுநத படி பிரிவினை செய்தால, அது முழுதும பொருள விளஙகும எனறு எண்ணி, முதலிலே அயோத்தியாகாண்டததில அறுபதாம பககம தொடஙகி, தோநத ஒரு நல்ல கலவிமான ஆனவர், ஒருவரிடததில தாம் கறறபோதும, தாமே கற்கிறபோதும, தாம் ஒருவனுககு கற்பிககுமபோதும, தமககும கேடபோாககும பொருள விளஙகி, இவா கற்றவாதாம் எனறு கேடடோா தமமை மதிககும படியாய, எபபடி சந்தியையும விகாரததையும விலககி, பதஙகளைப் பிரிதது படிபபாரோ, அபபடியே பிரிதது அசசிற்பதிபபிக்கப் பட்டிருக்கிறது இதினலே ஆரணியகாணடம பாதிவரைககும போயும், இதுவரைககும யாதொரு திருவிருததமும எமககு அாததம ஆகாதது இலலை, இப்படி செய்யாததறகு முனனே, எமக்கு இதில் இருந்த மயககமும் இப்படி செயத பினபு அலலவோ தீாநதது உஙகளுக்கும இபபடியே அனுபவம ஆகல ஆம் ஊனறிபபாாத் தால இநத விளமபரததினலே கூட அநத அனுபவம் காணல ஆம, எபபடி எனறால, இதிலே இருககிற சொறகளை, வேண்டும இடங களிலே சநதி விகாரங்களை வைததுககொணடு, வேணடா இடங்க ளிலே அதுகளை விலககி, எழுதியபடியால, இதை வாசிககிறதறகும், வாசிததபின பொருள அறிகிறதறகும, அதி சுலபம ஆயிருககிறதால, இதைக கணடு அறியுஙகளேன.

இனி சநதியாவது விகாரமாவது, பயன நோககி இனன இடத்தி லே வேண்டும், பயன் இலலாமையால இனன இடத்திலே வேண டாம, எனறு ஓர்ந்து உணராமல, சநதியையும விகாரத்தையும எஙகெஙகும கொணடு, நமது முனனோர்கள கருதிய லோகோப காரததை கெடுக்கும சநதி விகார அபிமானிகள ஆகிய இளங் கலவிமானகளுககு, இசசந்திவிகாரங்களின விவரஙகளையும, இது களால வரும பயன்களையும, இலககணஙகளாலேயும இலககியங களாலேயும இதுகள பயன் உளள சந்தியும விகாரமும இதுகள் பயன் இலலாத சந்தியும விகாரமும எனறு எடுத்துக்காட்டுதற் காக, மேலே சொலலிய புததிமான்கள் கேடடுக் கொண்டபடி சநதி விளக்கம எனறு ஒரு நூலும செய்யப்படும. அதிலே இநத

சந்தியையும் விகாரததையும பிரிவினை செய்தற்கு வயனஙகளும, அதினுலேவரும பயனகளும, அப்படி பிரிவினை செய்யாவிட்டால் வரும் நஷ்டங்களும், பிரிவினை செயது காட்டசசொலலி கேட்டுக் கொணடவர்கள பெயர்களும், விளங்கும.

2

வெ. ப சுபபிரமணிய முதலியார்

[சுவர்கக நீக்கம மொழிபெயாபபு, முகவுரை. (1895)]

தமிழறிந்தோா ஆஙகிலேய பாஷையில பழகுமுன எழுதபபடட நமது வசனநூலகளில, ஒரு வசனததின முடிவையும அடுத்த வசனததின துவககததையும் காட்ட வசனஙகளுககிடையே முடிப்பிசைக்குறி (Full Stop) யிடடும இடமவிட்டும எழுதலாவது, ஒரு வசனததினுள்ளேயே வாசிபபோன நிறுததி வாசிகக வேணடிய இடஙகளில உறுப்பிசைககுறி (Comma) முதலிய குறியிட்டு இடம விடுதலாவது இலலை அந்தக் குறை இபபோது இஙகிலிஷ் பாஷையின வழககத்தை அநுசரித்து வேணடுமிடதது இடமவிடுதலாலும பல குறியீடடினுலும நிரப்பபபட்டுவிட்டது அவவாறு செயயுள எழுதும முறை சீாதிருததபபடவிலலை இபபோது அசசிடபபட்டுளள சில நூலகளில செயயுட்கள சீா பிரிததுப் பதிக்கபபடடிருககின்றன. அவற்றுள் சநதியும் பிரிததுப பதிககபபெறற நூலகள மிகச சில செயயுளைச சநதி பிரிததுப பதிகககூடாதெனபது அனேகா கொளகை சநதி பிரிககாத செயயுடகளில குறியீடு பெருமபாலும கூடாததே. சந்தி பிரிததுக குறியீடடோடு எழுதபபடட செயயுள, வாசிபபோாககு, அவவாறெழுதப்படாத அதே செயயுளினும, எளிதாகப புலபபடுமெனபதிற் சநதேகமிலலை செயயுளைச சநதிபிரிததெழுதுமபோது, ''மடஙகொன் றறிவகறறுங கலவி'' எனபதை ''மடஙகொனறு அறிவு அகறறும கலவி'' எனறு எழுதினுல வெணபா இலக்கணம சிதைதலபோல, யாபபுக கெடாமலும சிலேடை யமகம திரிபு மடககு முதலியவை பழுதாகாமலும பிரிததலவேணடும சநதி பிரியாதிருபபினும வாசிபபோா இலகுவா யறிநதுகொளளககூடிய பாகஙகளைச சநதி பிரிததெழுதல ஆவசியகமனறு. சநதி பிரிததுக காடடல நலமாயும அதனுல யாப்புககேடு வருவதாயும இருநதால, சநதிபிரிததுப் பொருள கொளளவேண்டுமெனபதறகடையாளமாகப பிரிகக வேணடிய எழுததுககு ஒரு குறியிடுதல உசிதமாயிருககினறது. 'வநது அகாலததுக கணடான' எனற்பாலது இவவாறு சநதி

பிரித்தெழுதினால் யாப்புக் கெடுமபடியாகச் செய்யுளில வருமாயின் யாபபுககேடுறாமல 'வநதகாலததுக் கண்டான்' எனறெழுதலாம்.

அவ்வாறே , ; : . இவை முதலிய குறியிடுதல வேண டியதாயிருநதும அக்குறியீடு யாபபுக்கெடாமல அமையாததாயின், எவ்வெழுததைப பிரிதது இடையே எககுறி இடவேணடுமோ, அவ்வெழுததைப பிரியாமல அதனகீழ அககுறி இடுதலும் தகுதியா யிருககினறது ''அடடாலும பாலசுவையிற குனறாது, அளவளாய்'' எனறு பிரிததெழுதில் யாப்புக் கெடுமாகலின, அவவாறெழுதாது ''அட்டாலும பாலசுவையிற குனறா தளவளாய'' எனறு யாபபுக கேடினறிக குறியிடலாம. சநதி பிரிததல சீாபிரித்தல குறியீடு ஆகிய இவைகளைபபறறி இபபோது கூறிய கருததுக்களை ஞாபகத் தில வைதது இபபுததகததில செயயுடகள பதிபபிககபபடடி ருக்கினறன செயயுடகளில, மேறகூறியவாறு, சநதி பிரிததல சீர் பிரிததல குறியீடு ஆகிய மூவகைச சீாதிருததமும ஒருஙகே பிரயோகிதது இநநூலதான முதறகட பதிப்பிக்கபபடட தெனப திலலை இதறகு முனனமே (சொறப பேதததுடன) இவ்வாறு பதிககபபட்ட நூலுண்டு.

இஙகிலிஷ செயயுடகளில யாபபிலக்கணப்படி அடிகளைச சீர் பிரிபபதில பதஙகள அாததமாகாதபடி சிதைததலும அவவடிகளை அாததமாகும்படி பிரிபபதில யாபபிலக்கணங கெடுதலும உணடு. அவவாறனறித தமிழச் செயயுடகள் விஷயததில பொருளறியுமபடி சநதி பிரிததலும, யாபபிலககணததுக கிணஙகச் சீாபிரிததலும ஒனறோடொன்று மாறுகொளளாது பெரும்பானமை ஒததிருக் கின்றன. ''அகர முதல எழுததெலலாம ஆதி—பகவன முதறறே உலகு'' என்பதில சீர் பிரிததலும பொருளுககாகப பதம பிரித தலும வேறுபடாமை விளஙகுகினறது. இவவாறனறி, இஙகிலிஷ் செயயுட்கள அர்ததமாகுமபடி பதம பிரிததல ஒரு வகையாகவும் சீா பிரிததல வேறு வகையாகவும இருப்பது, இவவேறுபாடடை விளககுமபடி இஙகிலிஷ் செயயுட்களைபபோலப் பதமபுணாததி யான செயத 'திரிபுரமெரித்த வுருத்திரனே—பொருகாமதகன னெனபோன' எனற குறள வெணபாவினால விளஙகும். இபபாவைச் சீாபிரிததுக காட்டவேணடில, 'திரிபு ரமெரித தவுருத் திரனே-பொருகா மதகனனென போன' எனறும, பொருள் புலபபடக காடடலவேணடில 'திரிபுரம எரிதத உருத்திரனே பொரு காமதகனன் எனபோன' எனறும பிரிததெழுத வேணடும.

3

எஸ வையாபுரிப் பிளளே

[நானமணிக கடிகை, முனனுரை (1944)]

இந் நூலினேப பதிப்பிடுதலில ஒரு சில நியமங்களேக கையாண டுளளேன. இவறறைக குறிததுச சில ஆணடுகளாக நான கருத தூனறி ஆலோசனே செயததுணடு. புது நியமஙகளுககு அவசியம உணடா? எனற ஐயபபாடும இடையிடையே தோனறியது. ஆங்கிலததில 'சாஸா' இயறறிய கவிகளேத தறகாலததுளளாா பொருளுணாநதுகொளவதறகு அருமையாயிருத்தலபறறி, சொலலின எழுததமைதியை (spelling) மாறறி அசசியறறல தகுமா? இது போனறதுதானே செயயுளில சொறகளேப பிரிதது அசசிடுதல? இங்ஙனம பிரிபபதால செயயுளின ஓசை கெடடுவிடு மலலவா? இவை போனற கேளவிகளுககு முறறும திருபதிகரமான விடையளிபபது எளிதலல ஆனுல, பொருள எளிதில் விளங குமபடி அசசியற்றவேணடும எனற நோக்கமும கைகெொள்ள வேணடுவதாயுளளதே இரு வகை மனப்பாஙகிற்கும ஒரு சமரசம ஏறபடவேணடியது அவசியம இந நெறியில நான சிறிது முயறசி செயதிருககிறேன அனுபவம பெருகப பெருக இந நியமங்கள திருநதியமையலாம செயயுள் பயிலுவோரின் தொகை அதி கரிததுவரும இந நாளில இந நியமஙகள தககபடி ஆராயபபடடு அனேவாககும உடமபாடான சில நியமங்கள ஏறபடககூடும. அககாலம் விரைவில வரின நலமாகும.

பொதுவாக நான செயதுள்ள ஒரு சில வேறுபாடுகளேக குறிதது மடடுநதான இஙகே சொலல விருமபுகிறேன.

1. செய்யுட்களில் காமா, செமிக்கோலன் முதலிய குறியீடுகள கொடுக்கபபட்டுளளன இதனுல வாசிபபவாகளுக்கு எளிதில பொருள விளங்கும

2. நேரிசை வெணபாககளில தனிச சொலலே இரணடாவது அடியில சிறியதொரு கோடு அமைததுத தனிபபடக காடடுவது இபபோது வழககமாயுளளது இவ வழககம சமீப காலததிலே தான ஏறபடடது முற காலதது ஏட்டுப பிரதிகளில இது கிடை யாது. முதல் முதலில அசசிடும முயறசியில இறஙகியவாகளில சிலர் சிறிது வெற்றிடம விடடும, சிலா இடமவிடாது தொடாநதும தனிச சொலலேப பதிபபிததனா வேறு சிலா தனிச சொற களுககுமுன கலிவெண்பாவில உடுககுறியிடடுப பதிபபிததனா உதாரணமாக 1831-ல தாணடவராய முதலியாரால 'பழுதற

ஆராயபபட்டு' வெளிவந்த 'திருக்குறண்மூலமும நாலடி நானூற்றின மூலமும்' எனற பதிபபைக காணக. 1868-ல வெளியிட்ட வடமலே வெணபாவும இஙஙனமே பதிபபிககபபட்டுளளது. மிகப் பிறபட்ட காலத்திலதான (சுமாா 1875) கோடிட்டுக காட்டும் வழககம ஏறபட்டது. தனிசசொலலே விதிததுளள இலககண நூலகளில அதனே இவவாறு காட்டவேணடும எனற குறிபபுக கொடுக்கபபடவிலலே. கலிபபா முதலியவறறுள தனிச சொல் வருமபோது அதனேக கோடிட்டுக காட்டும வழககம் இனறும கிடையாது நேரிசைவெணபாவிலும கலிவெணபாவிலும மட்டுந்தான இதனே இபபோது கையாணடுவருகிறாாகள. நேரிசை வெணபாவில் சில இடஙகளில கோடிடுவது பொருளே எளிதில் உணாவதறகாக இடும காமா முதலிய குறியீடுகளுக்குத் தடையாயிருக்கிறது ஆகவே, இப பதிபபில தனிச சொலலுககு அடையாளமாக இடும கோடு நீககபபட்டுளளது.

3. சொறகள அசையுறுப்புக் கெடாதவணணமும எதுகை, மோனே, சீா இவறறின நயஙகள கெடாதவணணமும் பிரிக்கபபட்டிருககினறன.

4. கீழ்வருவனவற்றைப் பிரிக்கவிலலே —

மரபுவழிப்பட்ட அடைமொழிகள (உ-ம) கொடுஙகுழை, வாணமுகம்.

சிறுமை, பெருமை, நல், தீ முதலிய அடைமொழிகள் (உ-ம) பெருங்கடல, பெருஞ்சிறப்பு

ஒரு சொல நீாமைததாக அமைநத சொறகள (உ-ம) வேளாணமை, மேறபட, இன்புறாஉம

எலலாம என்பது சேர்ந்து வரும் பெயாகள் (உ-ம) மரமெலலாம.

ஆ, ஆக, ஆகிய முதலிய சோநது வரும பெயர்ச்சொற்கள (உ-ம) வித்தாக.

வேற்றுமையுருபுகள, சாரியை, சொல்லுருபுகள, சேர்ந்து வரும பெயாகள (உ-ம்) படியை, மடியகதது.

உருபுகள தொககுவரும பெயாகள் (உ-ம) அறஞுசேர்நத, காதறபுதலவர், எள்ளற்பொருளது

பண்பு குறிக்கும குறிப்புச் சொற்கள்
(உ-ம்) மெல்லென்றல்

கொள் முதலிய துணைவினைகள் சேர்ந்து வரும் வினைகள்
(உ-ம்) பூசிக்கொளினும, தவிர்க்குமாம்.

செய்யும என்னும் வாய்பாட்டுப்பெயரெச்சம்.

எச்சததின்மேல் வரும அன்ன, அனைய முதலியன
(உ-ம்) கற்றனனா

எச்சவாய்பாடுகள்
(உ-ம) சிறிதாயின.

மேலே குறிக்கபபட்டனவொழியப் பிற இடங்கள் பெருமபாலும பிரிக்கப்பட்டிருககும. இப்பதிப்பிலே, வேறு இரண்டு நியமஙகள முககியமாகக கவனிககத்தககன. குறறுகர முற்றுகரஙகளும் இன்மைப பொருளில் வரும் இலலும எலலா இடங்களிலும பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

4

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை

[திவ்யப பிரபந்தம, முதலாயிரம், பதிப்புரை, 1955]

இவ் இலக்கியச செலவததைத தமிழ மககள அனைவரும பாடிக் கவிதைச சுவையில் ஈடுபடவேணடுமானால, இனனும நூதன முறைகளை அனுசரிததுு, ஒரு புதிய பதிபபு வெளிவருதல வேணடு மெனறு தோனறியது. இககருததின விளைவே இப் பதிப்பாகும்.

இதற்குமுன் அச்சியறறி வநதுள்ள முறைகளை இஙகே கவனிததல் அவசியமாகும். ஒரு காலத்தில அடி வரையறை தெரியககூடாத வணணமே செய்யுட்களை ஏட்டில எழுதி வந்தனா பிறபாடு அடி வரையறை காட்டப்பட்டது. அசசில அடி வரையறையைக் காமா, உடுக்குறி முதலிய குறியீடுகளால் காட்டி வந்தனர். இவ் வளவில்தான் திவ்யப் பிரபநதப பதிப்புக்கள வெகு காலம அச்சி

யற்றபபெறறுவந்தன. செய்யுட்களை வாசிப்பதில் இம்முறை பெரிதும் பயனபடாமையினுலே, பின்னா, சீாபிரிதது அசசிடத தொடஙகினர். 1934-ல் ஸ்ரீ வி. கே. ராமானுஜதாஸன் அவர்கள் முதன் முதலில் திருவாயமொழியைச சீர்பிரிதது வெளியிட்டனர். 1952-ல வெளிவந்த ஸ்ரீ பி இரததின நாயகர் ஸன்ஸ் அவாகள் பதிப்பில நாலாயிரம் முழுவதும இங்ஙனமே சீர்பிரிக்கபபட்டுளளது. இம் முறையில பெரும் பயன உணடாயிற்று. செயயுட்களின் இயலபு நனகு புலனுயிறறு அன்றியும பிரிபபதில் செய்யுள இலக்கணததை முக்கியமாகக கவனிதது வநதமையினுலே அச்செய்யுட்களில் பிழையிருககுமாயின் அவை எளிதில புலப்படுதறகும இடம் ஏறபட்டது.

மேலும், சீாகளைப பிரிததல இசை யின்பத்தை உணாதறகும் பயனபட்டது. ஏனெனில இவ்வினபம் சீாகளையே முககிய நிலைக் களமாகக கொண்டது. அதனேடு ஆழ்வாாகள் பாடிய காலதது வழங்கிய இசை பற்றியும அவ இன்பம சிறந்து விளங்கும. ஆழ்வாாகளோடு ஏறத் தாழச் சமகாலததினராகிய நாயன்மாாகளின் திருபபாடலகள இவ இசை யின்பத்தை உணாவதற்கும, செயயுளினபததை உணர்வதறகும் மிகவும பயனபடுவனவாகும. சிறிது காலததிறகு முன்பிருநத அறிஞர்களும இதை யுணாந்து இசை பறறிய குறிப்புக்கள தநதுளளார்கள. உதாரணமாக, ‘பிறநத வாறும’ எனற பாசுரததின முகபபில ‘பண-காநதாரம’ எனபதனேடு, ‘தாளம-ஏழொத்து, மோகன ராகம, ஆதி தாளம’ எனற குறிப்பும உளளது. இதனை 1865-ல் வெளிவந்த ஸ்ரீ அபபாவு முதலியாா பதிப்பில காணலாம ஆனல, இவைகளெலலாம சேவிப்பவாகளுககும சந்தை சொலபவர்களுக்கும பொது மக்களுககும் விளககமறற குறிபபுககளே யாகும. கற்போாகளெலலாரும சஙகீத விதவான்களாக இருகக முடியுமா?

சீா பறறிப பிரிபபதும இசை பறறிப பிரிப்பதும பொருளுணர்ச்சிக்கு உதவுவன அல்ல. தமிழறிவு மிககாாக்கும இசை-அறிவு உடையாாககும அனறி ஏனையோாககு இவை பயனபடமாட்டா.

பொருளுணர்சசிககுச் சீா பிரிபபதைக காட்டிலும, சநதி பிரிப்பது அவசியம. தமிழ இலககணததைக கற்பவாகள இக்காலத்தில அரியா. சநதி சோநதுளள தொடர்களை இவாகள பிரிக்க முடியாமல தடுமாறுகிறாாகள இம முயற்சியும பலராலும் ஒரு நியம மினறிப பலபடியாகக கையாளபபட்டு வந்துள்ளது எனவே, இது வேணடும பயனை அளிக்கவில்லை. இருபாலாாககும எளிதில

பொருள் உணரக கூடியபடி செய்யுளை அமைததால்தான தற காலத்தவாககுப பயனபடுவதாகும். இநநோக்கம செய்யுளில் வரும் பதங்களில பெரும்பாலனவற்றைப பிரிததால அனறி முற்றுப்பெருது இநநெறியே ஏனையவறறைக காட்டிலும சிறநதது. அடி பிரித்தல, சீாபிரிததல், சீருளளே சந்தி பிரித்தல, பதஙகளைப பிரிததல என வரும் பரிணமக கிரமப்படியும இது உணமையாதல் காணலாம். எனினும, இசையும ஓரோ இடஙகளில கவனிக்குமபடியாயிறறு உதாரணமாக, 'அமலனுதிபிரான' என்ற பாசுரத்தில இதன் அவசியததைக கண்டுகொளளலாம இங்ஙனமே சீாகளையும ஒருவாறு தழுவிப பதஙகளைப் பிரிததிருக்கிறது. பொருளுணாசசிககு வேணடும் காமா முதலிய பலவகை நிறுததல்-குறியீடுகளும் இடப்பட்டுள்ளன.

இனி, பதங்களைப் பிரிததல முதலியன பற்றி இப்பதிபபில கையாணட நெறிகளில மிக முககியமானவற்றைக் கவனித்தல் வேணடும பதஙகளைப் பிரிப்பதில சநதி முககியமான அமசம. அவறறுள ஒனறைக குறிபபிட விருமபுகிறேன. 'இல' எனபது பல பொருளில வரும். வீடு, இனமை, உருபு என்பனவாக வருதலே முக்கியமாகக கூறலாம. உருபாக வருவதன்பின் வல்லினம வருமாயின அது, சந்தி பெற்றே வரும. 'திணணக கலத்திறறிரை' எனபது திவயப பிரபநதம (163) 'புறததாறறிற் போஒயப பெறுவது எவன' எனபது குறள் (46). இனமைப பொருளில வருமிடததுச சநதி சேர்ததல இல்லை. 'வழுவில கொடையான' (திவயப் 47), 'ஏதமில தணணுமை' (திவய. 924), 'கோளில பொறியில' (குறள் 9) எனபவறறைக காணக உறழந்து வருதலுஙகூட இவறறில கிடையாது, இயலபாகவே நிறகும. இவ ஈரிடததும் வரும் பிரயோகததை வேறு பிரித்தறிதல் அவசியமாகும் அனறியும உருபேறற நிலையில் திரிநதுவரும எழுததுககள கடின சநதிகளின் பயனும இவறறை நீககுதலும வேணடும. இவவகைக் கடின சநதிகளில வருமொழியின் வடிவமும விளஙகமாட்டாது. உதாரணமாக, 'திண்ணக் கலததிற றிரை' என்பதில 'றிரை' எனபதன உணமை வடிவம புலப்படுதல அரிது. ஆகவே, வருஞ சொலலின் ரூபம தெளிவுபட இருததல நலலது. சநதியையும ஒருவாறு காட்டினல்தான பொருளும தெளிவுபடும இதனல 'கலததிற திரை' என்று கொடுபபதே தகுதி எனக கொளளத தககது. இன்னும பையிறறுயினற என்ற திருபபாவைப பாசுரப பகுதியில 'துயினற' எனபதனைத தெளிவுபடுததிச சநதியையும ஒருவாறு சுட்டி 'பையிற துயினற' என்று அமைககப்பட்டுளளது. இவறறையெலலாம கருதியே சி வை தாமோதரம பிளளை அவாகள் தமது

பதிப்புககளில இமமுறையைக் கையாணடனர். இது போன்ற கடின சந்திகளிலன்றிப பிறஇடங்களில எல்லாம சந்திகள தெளி வாகவே பிரிததுக காடடபபடடிருக்கினறன

குற்றுகர முற்றுகரச் சந்திகளைப் பிரிதது, உகரங்களை நகவளைவுக் குறிகளுககுள அமைத்துத தறகாலததார பலர பாடலகளை அச் சிட்டு வருகின்றனர. இதனுல் குற்றுகரம முற்றுகரம எனற இலககணம தெரியலாம. மற்றும் வருமொழி இனனதெனத தெரிதற்கு இடமுணடு. செய்யுளோசையை உணர்தறகும இது பயனபடுவதாகலாம ஆனுல, செயயுளோசையில நோககமின்றிப் பதங்களைப பிரித்து அச்சிடும தறகால நெறியில இவை சிறிதும பயன்படமாட்டா. எனவே, உகரங்களைத் தனிபபடக் காட்டும் நெறி கையாளபபடவிலலை.

குறிப்புக்களுக்காக

Printed by S. Viswanathan at the Central Art Press,
'Acton Lodge', 11 McNichol Road, Chetput, Madras 31